

KANTAR

Politiets innbyggerundersøkelse 2020

Rapport av
Kantar

Sammendrag	iii
1 Prosjektinformasjon	1
1.1 Bakgrunn og formål	1
1.2 Målgruppe, metode og gjennomføring	1
1.3 Spørreskjema.....	2
1.4 Rapportering.....	2
1.5 Statistisk usikkerhet.....	3
2 Tillit til og inntrykk av politiet.....	5
2.1 Tillit til politiet	5
2.2 Inntrykk av politiet på ulike områder	9
2.3 Sannsynlighet for å bistå politiet.....	11
3 Trygghet.....	13
3.1 Opplevd trygghet i nærområdet	13
3.2 Bekymring for å bli utsatt for kriminalitet.....	15
3.3 Inntrykk av politiets håndtering av ulike hendelser	17
4 Kontakt med politiet.....	22
4.1 Typer kontakt med politiet.....	22
4.2 Vurdering av kontakten med politiet	24
4.3 Oppfatning av politiets tilstedeværelse og tilgjengelighet	28
5 Opplevd kriminalitet.....	34
5.1 Opplevd kriminalitet og andre hendelser	34
6 Vedlegg.....	36

Figurer

Figur 1 Tillit til politiet, 2015 - 2020	5
Figur 2 Tillit til politiet, politidistrikter.....	6
Figur 3 Tillit til politiet, brutt ned på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020.....	7
Figur 4 Avgjørende for tillit til politiet.....	7
Figur 5 Egne opplevelser som er avgjørende for tillit til politiet.....	8
Figur 6 Inntrykk av politiet på ulike områder	9
Figur 7 Inntrykk av politiet på ulike områder, 2018 – 2020	10
Figur 8 Sannsynlighet for å bistå politiet i forskjellige situasjoner.....	12
Figur 9 Trygghetsfølelse 2017-2020	13
Figur 10 Trygghetsfølelse, fordelt på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020	14
Figur 11 Trygghetsfølelse, fordeling på politidistrikter	15
Figur 12 Bekymring for ulike hendelser.	16
Figur 13 Politiets håndtering av ulike oppgaver.....	17
Figur 14 Politiets håndtering av ulike oppgaver. Snittskår 2019-2020.	18
Figur 15 Inntrykk av politiets håndtering av ulike hendelser. Snittskår fordelt på politidistrikter	20
Figur 16 Sammenlikning mellom bekymring for og håndtering av ulike hendelser. Snittskår	21
Figur 17 Kontakt med politiet det siste året.....	22
Figur 18 Andel av innbyggerne som vært i kontakt med politiet. Fordelt på politidistrikter.	23
Figur 19 Kontakt via politiet.no	24
Figur 20 Vurdering av kontakt med politiet	25
Figur 21 Vurdering av kontakt med politiet, 2018 – 2020	26
Figur 22 Vurdering av politiet (snittskår) og erfaring med politiet (andel av befolkningen i løpet av det siste året).....	27
Figur 23 Politiets tilstedeværelse og hvor raskt politiet kommer til stedet ved akutt behov for hjelp	29
Figur 24 Oppfatninger om at politiet har regelmessig kontakt med innbyggerne på ulike kommunikasjonsplattformer. 2020, fordelt på politidistrikter.....	30
Figur 25 Oppfatninger om at politiet er regelmessig synlig i ditt lokalområde. 2020, fordelt på politidistrikter.....	31
Figur 26 Oppfatninger om at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp. 2020, fordelt på politidistrikter.....	31
Figur 27 Oppfatninger om at det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov. 2020, fordelt på politidistrikter.....	32
Figur 28 Oppfatning av at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp, fordelt på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020	33
Figur 29 Opplevd kriminalitet.....	34
Figur 30 Andel av innbyggere som oppgir å ha blitt utsatt for kriminalitet.....	35

Tabeller

Tabell 1 Feilmarginer	4
Tabell 2 Inntrykk av politiet på ulike områder, politidistrikter (Snittskår).....	11
Tabell 3 Viktigste grunner til tilfredshet og misnøye med kontakt med politiet	28
Tabell 5 Antall intervjuer og uvektet og vektet utvalgsfordeling.....	36
Tabell 6 Årsaker til misnøye med kontakt med politiet	37
Tabell 7 Årsaker til tilfredshet med kontakt med politiet	38

Sammendrag

I innbyggerundersøkelsen for 2020 ser vi at politiet vurderes sterkere på en del områder sammenliknet med 2019.

Tillit til og inntrykk av politiet

- 82 prosent har ganske eller svært stor tillit til politiet i 2020. 79 prosent svarte det samme i 2019. Denne oppgangen er drevet av en økning på 5 prosentpoeng i andelen som oppgir å ha svært stor tillit til politiet. I 2020 er andelen som har svært stor tillit til politiet på 33 prosent - den høyeste som har blitt registrert de seks siste årene.
- Blant politidistriktene er andelen som har ganske eller svært høy tillit til politiet høyest i Oslo politidistrikt, Øst politidistrikt og Troms politidistrikt (hhv. 87, 84 og 83 prosent). Finnmark politidistrikt har lavest andel innbyggere med høy tillit til politiet (73 prosent).
- Innbyggerne i de minste kommunene har lavest tillit til politiet, og innbyggere i de største kommunene har høyest tillit til politiet. Forskjellene etter kommunestørrelse har blitt større fra 2015 til -2020.
- I overkant av 8 av 10 har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til å behandle folk med respekt. Disse resultatene er stabile sammenliknet med 2019.
- I underkant av 7 av 10 har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til at politiet tar rettfærdige og upartiske avgjørelser i saker de behandler. Resultatene er uendret sammenliknet med 2019.
- I underkant av 6 av 10 innbyggere har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til å forklare sine avgjørelser og handlinger når de blir bedt om det. Dette er en oppgang på 3 prosentpoeng i 2020 sammenliknet med 2019.
- I overkant av 6 av 10 har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til å forhindre lovbrudd der det blir truet med eller utøvet vold. Resultatene er uendret sammenliknet med 2019.
- Halvparten av innbyggerne har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til å komme raskt til åstedet når de blir tilkalt etter en voldsforbrytelse. Resultatet er uendret sammenliknet med 2019.
- 4 av 10 innbyggere har et ganske eller svært godt inntrykk av politiet med hensyn til å pågripe personer som har begått innbrudd. Dette er en oppgang på 2 prosentpoeng i 2020 sammenliknet med 2019.

Trygghet

- 94 prosent av Norges befolkning føler seg trygge der de bor og ferdes. 67 prosent svarer at de føler seg meget trygge og 27 prosent ganske trygge. 4 prosentpoeng flere føler seg meget trygge i 2020 sammenliknet med 2019.
- Mens trygghetsfølelsen var relativt lik i 2015 uavhengig av kommunestørrelsene, er det i 2020 tydelig forskjell. Henholdsvis 5 og 7 prosentpoeng flere av innbyggerne i store og mellomstore kommuner oppgir at de er meget trygge i 2020, sammenliknet med innbyggere i små kommuner.

- Flest innbyggere er bekymret for svindel eller bedrageri på internett, identitetstyveri og trafikkfarlige hendelser. Rundt 3 av 10 er ganske eller meget bekymret for dette.
- Om lag 7 av 10 innbyggere mener politiet håndterer trafikkfarlige hendelser på en god måte.
- I overkant av 6 av 10 mener politiet håndterer ran og ordensforstyrrelser på en god måte.
- 6 av 10 mener politiet håndterer vold eller trusler om vold på en god måte.
- Halvparten mener politiet håndterer hatkriminalitet på en god måte.
- Rundt 4 av 10 mener politiet håndterer annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet, voldtekt og seksuelle overgrep, seksuelle overgrep eller krenkelses på internett og tyveri eller innbrudd på en god måte.
- Om lag 3 av 10 mener politiet håndterer identitetstyveri, svindel eller bedrageri på internett, mobbing eller trakassering og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted på en god måte.
- Politiet vurderes noe sterkere på nesten alle oppgaver sammenliknet med 2019. Unntaket er voldtekt eller andre seksuelle overgrep. Politiet vurderes i gjennomsnitt spesielt sterkere på håndtering av trafikkfarlige hendelser, tyveri eller innbrudd, mobbing eller trakassering på internett og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted. Mellom 2 og 6 prosentpoeng flere oppfatter at politiet håndterer disse oppgavene på en god måte i 2020.

Kontakt med politiet

- Rundt halvparten av innbyggerne (48 prosent) har vært i kontakt med politiet i løpet av det siste året. Det er færre som har vært i kontakt med politiet i 2020 sammenliknet med i 2019 (7 prosentpoeng færre).
- Av de som har vært i kontakt med politiet er dette først og fremst i forbindelse med henvendelser av praktisk karakter, f.eks. pass, våpentillatelse og politiattest (totalt 2 av 10). Noen færre, i underkant av 2 av 10, har blitt stoppet eller kontaktet av politiet mens de kjørte bil. Rundt 1 av 10 har meldt fra om mistenkelige forhold eller levert en anmeldelse.
- 8 av 10 innbyggerne er ganske eller meget fornøyde med kontakten med politiet i forbindelse med henvendelser av praktisk karakter, bruk av politiets tjenester på nett, å ha blitt stoppet eller kontaktet av politiet mens de kjørte bil og i «andre» tilfeller.
- 7 av 10 innbyggere som har vært i kontakt med politiets nettpatrulje er fornøyde.
- I underkant av 7 av 10 innbyggere som har vært i kontakt med politiet da de var innblandet i en ulykke, meldte fra om mistenkelige forhold, var i kontakt med politiet på sosiale medier eller hadde akutt behov for hjelp, er fornøyde med kontakten.
- Det er noe mer delte meninger om erfaringene med politiet i tilfeller hvor innbyggerne har levert anmeldelser eller blitt stoppet eller kontaktet av politiet utover bilkjøring. Rundt 6 av 10 er fornøyde.
- Kontakten med politiet vurderes som noe dårligere i 2020 enn i 2019 på flere av områdene. Det er først og fremst nedgang i tilfredshet med politiet i forbindelse med å ha blitt stoppet/kontaktet på offentlig sted utenom bilkjøring, innblanding i en ulykke, akutt behov for hjelp og å ha meldt fra om mistenkelige forhold. Nedgangen er på 7-13 prosentpoeng. Vi ser motsatt trend for tilfredshet med kontakten med politiet i forbindelse med «andre» saker. 7 prosentpoeng flere er fornøyde i år sammenliknet med i fjor. Tilfredshet med øvrig kontakt med politiet er relativt likt i 2020 som i 2019.
- I overkant av 7 av 10 innbyggerne er enige i at det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov.

- 6 av 10 mener politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp. Dette er 6 prosentpoeng flere enn i 2019, men det er gjort en presisering om at spørsmålet gjelder fysisk tilstedeværelse i 2020, noe som ikke ble gjort i 2019.
- I underkant av 6 av 10 mener politiet er regelmessig synlig i deres lokalområde. Dette er 3 prosentpoeng flere enn i 2019, men det er gjort en presisering om at spørsmålet gjelder fysisk tilstedeværelse i 2020, noe som ikke ble gjort i 2019.
- I underkant av halvparten mener at politiet har regelmessig kontakt med innbyggerne på ulike kommunikasjonsplattformer.
- En større andel av innbyggerne i de største kommunene er enige i at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp, sammenliknet med innbyggere i de små kommunene. Forskjellen mellom innbyggerne etter kommunestørrelse har blitt større i perioden fra 2015 til 2020. I 2020, sammenliknet med 2015, er det færre av innbyggerne i de små kommunene som er enige (39 prosent). Om lag like mange innbyggere i mellomstore kommuner er enige (54 prosent), mens en noe større andel av innbyggerne i store kommuner er enige i 2020 (64 prosent).

Opplevd kriminalitet og andre hendelser

- 26 prosent av innbyggerne opplevde å ha vært utsatt for kriminelle hendelser i løpet av det siste året. Det er vesentlig færre enn i 2019, hvor 34 prosent oppga det samme.
- Blant disse er det først og fremst trafikkfarlige hendelser folk har opplevd. I overkant av 1 av 10 oppgir å ha opplevd trafikkfarlige hendelser det siste året.
- 4 – 5 prosent oppgir å ha opplevd vold eller trusler om vold, ordensforstyrrelser, innbrudd eller tyveri fra bolig eller svindel eller bedrageri på internett. Få (2 prosent eller færre) oppgir å ha blitt utsatt for øvrige hendelser.

1 Prosjektinformasjon

1.1 Bakgrunn og formål

Politiets hovedoppgaver er å opprettholde alminnelig orden, forebygge og forhindre straffbare handlinger, beskytte borgerne og deres lovlige virksomhet samt å etterforske lovbrudd. Politiet er helt avhengig av å ha en grunnleggende stor tillit i befolkningen for å kunne utføre pålagte oppgaver. Uten at innbyggerne er villig til å gå i dialog med politiet enten direkte eller indirekte, vil politiet miste en av sine vesentligste informasjonskanaler. Tillit og støtte i befolkningen er derfor viktig for en velfungerende polititjeneste.

Politiets innbyggerundersøkelse har til hensikt å kartlegge innbyggernes oppfatninger av politiet i Norge. Undersøkelsen kartlegger politiets tillit i befolkningen, opplevelse av trygghet og bekymring for kriminalitet, samt en rekke forhold rundt kontakten mellom politi og innbyggerne. Resultatene vil inngå som et kunnskapsgrunnlag for utvikling og styring av politiet, dels også tjene som grunnlag for å vurdere politiets måloppnåelse.

Liknende undersøkelser ble gjennomført i 2004, 2006, 2008-2010, 2012 og 2014-2019. I rapporten er det primært fokusert på resultater for de siste 3 årene. Det er gjort en del endringer i både undersøkelsen og politiets struktur de siste årene, noe som gjør visse sammenligninger over tid vanskelig. Blant annet ble antallet politidistrikter redusert fra 27 til 12 fra 1. januar 2016, og det er også gjort noen endringer i spørsmålsformulering og svarskalaer mellom hver gjennomføring. Rapportens hovedfokus på endringer fra 2018-2020 gjør det dermed enklere å sammenlikne resultatene over tid på politidistriktnivå. Der hvor det har skjedd endringer i spørsmålsformuleringer, kommenteres dette underveis i rapporten.

1.2 Målgruppe, metode og gjennomføring

Undersøkelsen ble gjennomført på telefon i perioden 31.8 – 12.11.2020 av Norsk Gallup, på vegne av Kantar.

Kantar har gjennomført undersøkelsen på oppdrag for Politidirektoratet. Seniorrådgiver Liv Karin Slåttebrekk Stenberg og seksjonssjef i analyseseksjonen, Espen Frøyland, var ansvarlig for undersøkelsen fra Politidirektoratet, og har sammen med prosjektleder Joakim Wold Nylén i Kantar stått for utarbeiding og revisjon av spørreskjema. Kantar har vært ansvarlig for rapportering av undersøkelsen.

Målgruppen for undersøkelsen er befolkningen i Norge, 18 år eller eldre. Det er gjennomført 8.000 intervjuer. For å få tilstrekkelig lave feilmarginer i hvert politidistrikt ble det gjennomført 1.400 intervjuer i Oslo politidistrikt, og resten (6.600) jevnt fordelt på de øvrige politidistriktene (600 intervjuer per politidistrikt). Bruttoutvalget innenfor hvert politidistrikt ble stratifisert etter kjønn og alder.

Utvalget ble trukket fra Norsk Gallup sin befolkningsbase, levert av Data Factory.

I enhver utvalgsundersøkelse blir det utvalgsskjevheter, dvs. avvik mellom utvalgsfordelingen i nettoutvalget (de som har svart) og populasjonen (alle innbyggerne i målgruppen i Norge). Derfor er resultatene vektet etter kjønn og alder, samt fylke og utdanning. Uvektet og vektet fordeling på kjønn, alder, utdanning og politidistrikter, samt teknisk informasjon om vekting, fremgår av tabell 5 i vedlegg.

1.3 Spørreskjema

Årets undersøkelse inneholder spørsmål om følgende områder:

- Tillit til politiet
- Inntrykk av politiet på sentrale virksomhetsområder
- Opplevd trygghet
- Sannsynlighet for å bistå eller kontakte politiet
- Bekymring for å bli utsatt for kriminelle hendelser
- Inntrykk av politiets håndtering av hendelser
- Kontakt med politiet, inkludert vurdering av kontakten
- Oppfatning av politiets tilstedeværelse og tilgjengelighet
- Kartlegging av andelen som har blitt utsatt for kriminalitet det siste året

I årets undersøkelse er det lagt til nye spørsmål om hva som er mest avgjørende for innbyggernes tillit til politiet. Spørsmål om politiets tilstedeværelse er endret, og det er lagt til ett nytt spørsmål om hvor enkelt innbyggerne opplever at det er å komme i kontakt med politiet ved ulike behov. De nye spørsmålene erstatter følgende spørsmål: Hvorvidt hendelser man er utsatt for er anmeldt, ev. hvorfor det ikke ble anmeldt, tilfredshet med demokratiet, husstandens inntekt og foreldres landbakgrunn. Det er ellers gjort mindre skjemaendringer som kommenteres i fotnoter underveis i rapporten.

1.4 Rapportering

Hovedrapporten

Denne rapporten inneholder en presentasjon av resultatene på nasjonalt nivå og politidistriktsnivå. De mest interessante forskjellene mellom undergrupper i befolkningen er kommentert. Alle forskjeller som kommenteres er signifikante, med mindre annet påpekes i rapporten.

Snittskår

I årets rapport presenteres gjennomsnittsverdier (ofte beskrevet som snittskårer). Snittskårene går fra 0 til 100. Undersøkelsens holdningsspørsmål benytter 5-punktsskalaer (f.eks. helt uenig – helt enig eller et svært dårlig inntrykk – svært godt inntrykk). Den laveste, eller mest negative verdien i disse skalaene, er gitt verdien 0. Den nest laveste, eller nest mest negative verdien, er gitt verdien 25. Videre er midtverdien gitt verdien 50, nest høyest eller nest mest positive verdi er gitt verdien 75, og høyest eller mest positiv verdi er gitt verdien 100. Kategorien «vet ikke» er ikke inkludert i snittskårene. Beregningen av snittskårene er gjennomgående kommentert i fotnoter i rapporten.

Snittskåren gir uttrykk for innbyggernes *gjennomsnittlige* vurdering og svar. Å vurdere resultatene etter snittskår har både fordeler og ulemper. Fordelen er blant annet at snittskåren er enkel å vurdere opp mot andre snittskårer. Samtidig fanger snittskåren opp svarfordeling på tvers av skalaen, noe som innebærer at endringer mellom de to øverste eller nederste kategoriene, som vanligvis rapporteres samlet, blir tydeliggjort. Ulempen er at snittskår ikke gir et nyansert uttrykk for

svarfordelingen. Samme snittskår kan i utgangspunktet være et resultat av relativt ulike svarfordelinger. Derfor presenteres figurer i de fleste tilfeller både med svarfordelinger og snittskår.

Årsakssammenhenger og undergrupper

Der hvor rapporten påpeker forskjeller mellom undergrupper (f.eks. hvem som har relativt sett mer eller mindre tillit til politiet), er dette et resultat av to eller flere enkeltstående observasjoner. Det betyr at eventuelle forskjeller som trekkes frem bør tolkes som en forskjell mellom to grupper og ikke en årsakssammenheng.

Et eksempel: Dersom de som har hatt kontakt med politiet har lavere tillit til politiet, kan vi ikke konkludere med at folk *får* lavere tillit til politiet etter at de har tatt kontakt med politiet. Forskjellene kan være en såkalt spuriøs sammenheng, altså statistiske forskjeller som henger sammen med en bakenforliggende forklaring, og dermed bare en indirekte sammenheng. I tillegg er det mulig at det finnes en statistisk sammenheng, uten at det eksisterer noen form for årsakssammenheng (tilfeldigheter). Til slutt kan forskjellene også være et uttrykk for en årsakssammenheng, men at det er uklart hva som påvirker hva (retning).

Rapporten har lagt spesiell vekt på følgende undergrupper: alder, kjønn, utdanning, kontakt med politiet, politidistrikter, og i noen tilfeller vurderinger av politiets tilgjengelighet og synlighet i nærområdet.

Å forstå utviklingen

Det er ikke uvanlig at en virksomhet som opplever endring på overordnede spørsmål også opplever systematisk endring på mer konkrete og detaljerte spørsmål om virksomheten. Vi kan ikke uten videre konkludere med at endringen i tillit til politiet *forårsaker* endring i vurderinger av politiet på andre områder eller at det er endringer i vurderinger av politiet på andre områder som *forårsaker* endringer i tillit.

Det er uansett nærliggende å forvente en viss sammenheng, dvs. at dersom politiet vurderes annerledes på *noen* områder, vil politiet også vurderes annerledes på *andre* områder. Resultatene og endringene bør tolkes i denne sammenheng, og ikke utelukkende som endring på ett enkeltområde eller ett spørsmål.

Politidistriktsrapporter

I tillegg til denne rapporten er det utarbeidet en digital rapport som blir tilgjengeliggjort for politidistriktene. Denne rapporten gjør det mulig for politidistriktene å se nærmere på resultater blant egne innbyggere, samt å sammenlikne seg med andre politidistrikt og tidligere år. Den digitale rapporten inneholder data for de siste 3 år (2018-2020).

1.5 Statistisk usikkerhet

Alle utvalgsundersøkelser er beheftet med usikkerhet. Dette skyldes at man kun intervjuer et utvalg av den populasjonen man er interessert i å studere. Resultatene er derfor beheftet med feilmarginer, som må tas med i betraktningen når resultatene tolkes.

Tabellen med feilmarginer under angir et intervall for prosentresultater som med 95 prosent sannsynlighet inneholder det sanne resultat. For eksempel vil den sanne verdien for et svar på 50

prosent med 1400 intervjuer med en sannsynlighet på 95 prosent ligge mellom 47,3 og 52,7 prosent. Feilmarginen er her +/- 2,7 prosentpoeng. Feilmarginene for et prosentresultat på 50 og et utvalg på 600 intervjuer ligger mellom 45,9 og 54,1 prosent (+/- 4,1 prosentpoeng). Matrisen viser at feilmarginene øker jo mindre utvalget er (antall intervjuer), og jo nærmere prosentresultatet er 50 prosent.

Tabell 1 Feilmarginer

Antall intervju	Prosentresultat				
	50 %	25/75 %	10/90 %	5/95 %	
600	4,1 %	3,5 %	2,5 %	1,8 %	Politidistrikt
1400	2,7 %	2,3 %	1,6 %	1,2 %	Oslo politidistrikt
8000	1,1 %	1,0 %	0,7 %	0,5 %	Nasjonale tall

For denne undersøkelsen er det tre sett med feilmarginer som er mest relevante å hensynta. For politidistriktene med 600 intervjuer (alle unntatt Oslo politidistrikt) ligger feilmarginene mellom +/- 4,1 og +/- 1,8 prosentpoeng. For Oslo politidistrikt er feilmarginene mellom +/- 2,7 og +/- 1,2 prosentpoeng, mens de for totalutvalget nasjonalt ligger mellom +/- 1,1 og +/- 0,5 prosentpoeng.

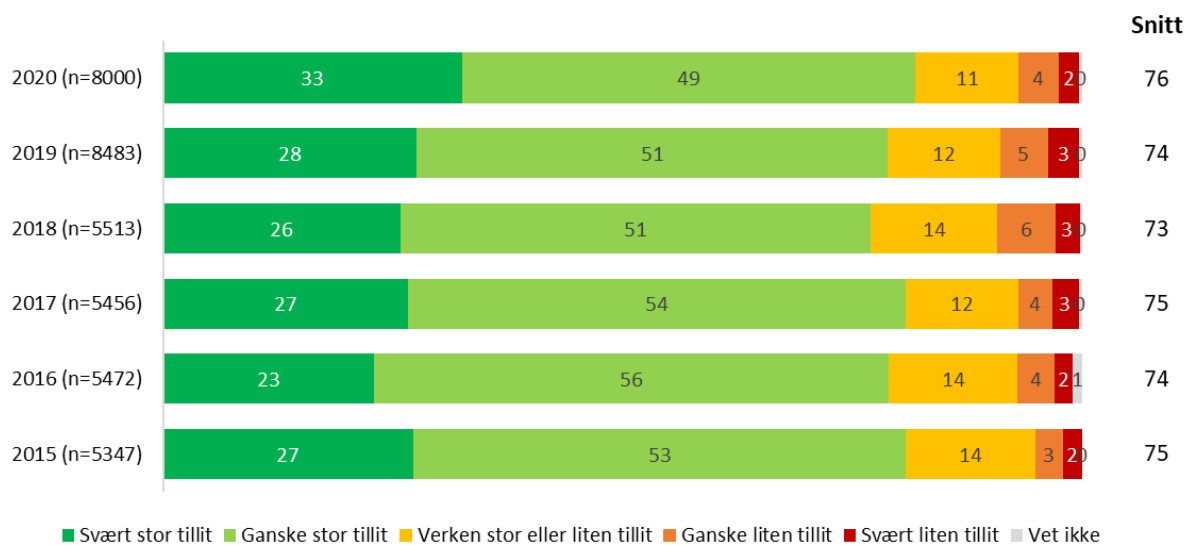
Statistisk usikkerhet for *snittskår* er i tillegg til utvalgs- og populasjonsstørrelse avhengig av standardavviket. Der hvor gjennomsnitt presenteres varierer standardavviket mellom 17 og 35, og er i de fleste tilfeller rundt 25. Med 25 i standardavvik vil feilmarginene på snittskåren variere med +/- 0,6 på nasjonalt nivå, +/- 1,3 for Oslo politidistrikt og +/- 2,0 for øvrige politidistrikt.

2 Tillit til og inntrykk av politiet

2.1 Tillit til politiet

Sammenlignet med 2019, ser vi en oppgang i tillit til politiet i 2020 (se figur 1). 82 prosent sier de har ganske eller svært stor tillit til politiet i 2020. 79 prosent svarte det samme i 2019. Denne oppgangen er drevet av en økning på 5 prosentpoeng i andelen som oppgir å ha svært stor tillit til politiet. I 2020 er andelen som har svært stor tillit til politiet på 33 prosent - den høyeste som har blitt registrert de seks siste årene.

Figur 1 Tillit til politiet, 2015 - 2020

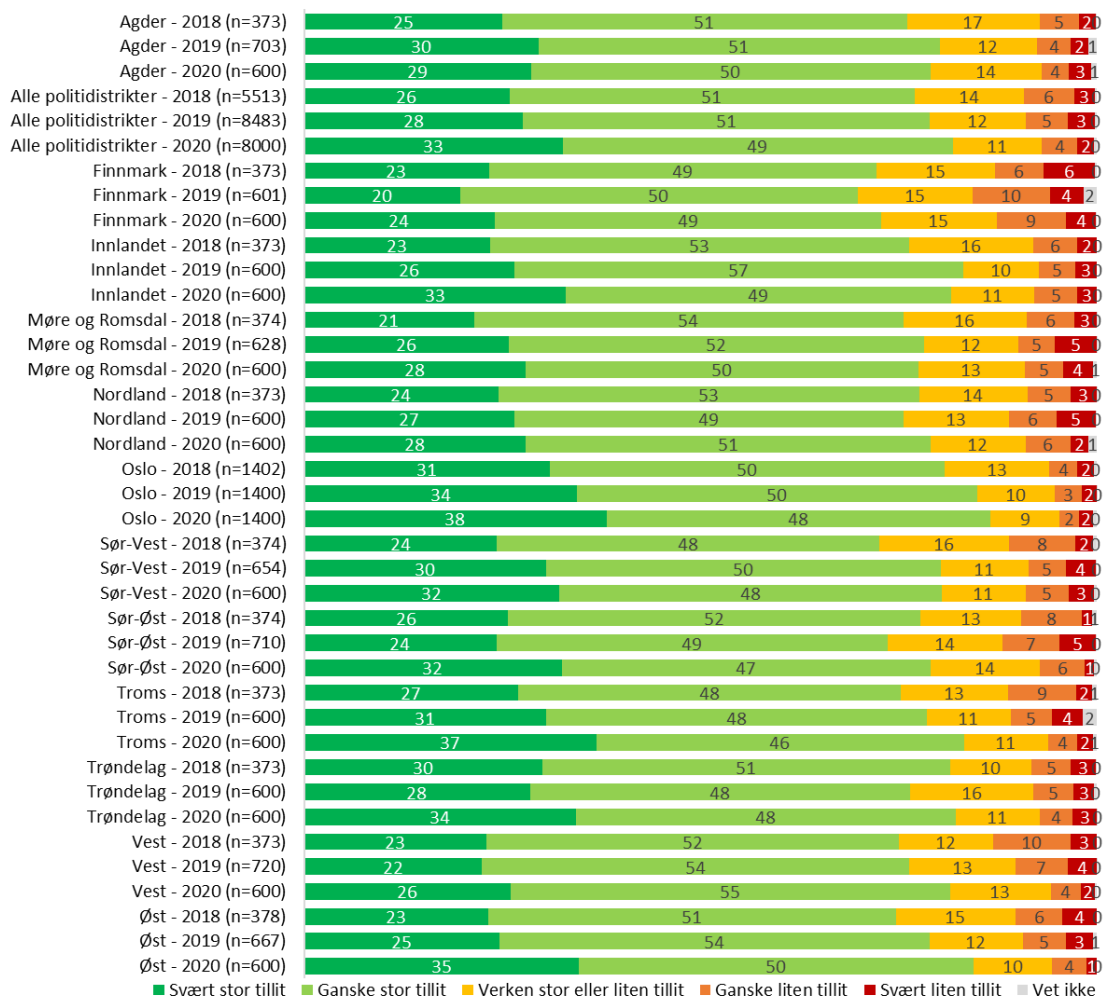

Spørsmålstekst: «Alt i alt, hvor stor tillit har du til politiet?». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Svært stor tillit»=100, «Ganske stor tillit»=75, «Verken stor eller liten tillit»=50, «Ganske liten tillit»=25, «Svært liten tillit»=0. «Vet ikke» er holdt utenfor.

Innbyggere med høy utdanning, kvinner, de som ikke har hatt kontakt med politiet, de som har ikke har vært utsatt for kriminelle hendelser og innbyggere som oppfatter at politiet regelmessig synlig og tilgjengelig, har høyest tillit til politiet. Innbyggere som oppgir å føle seg mer trygge der de bor og ferdes, oppgir også å ha høyere tillit til politiet.

Det er forskjeller mellom innbyggernes tillit til politiet i de ulike politidistriktene (se figur 2). Mens politidistriktene Oslo, Øst og Troms har høyest andel innbyggere med ganske eller svært høy tillit til politiet (hhv. 87, 84 og 83 prosent), har Finnmark politidistrikt lavest andel innbyggere med høy tillit til politiet (73 prosent). Sammenliknet med 2019 har innbyggerne i Sør-Øst, Øst, Trøndelag, Vest og Troms politidistrikt klart størst økning i andelen innbyggere med tillit til politiet (rundt 5 prosentpoeng økning). Det er ingen politidistrikter med (signifikant) nedgang i tillit det siste året.

Figur 2 Tillit til politiet, politidistrikter

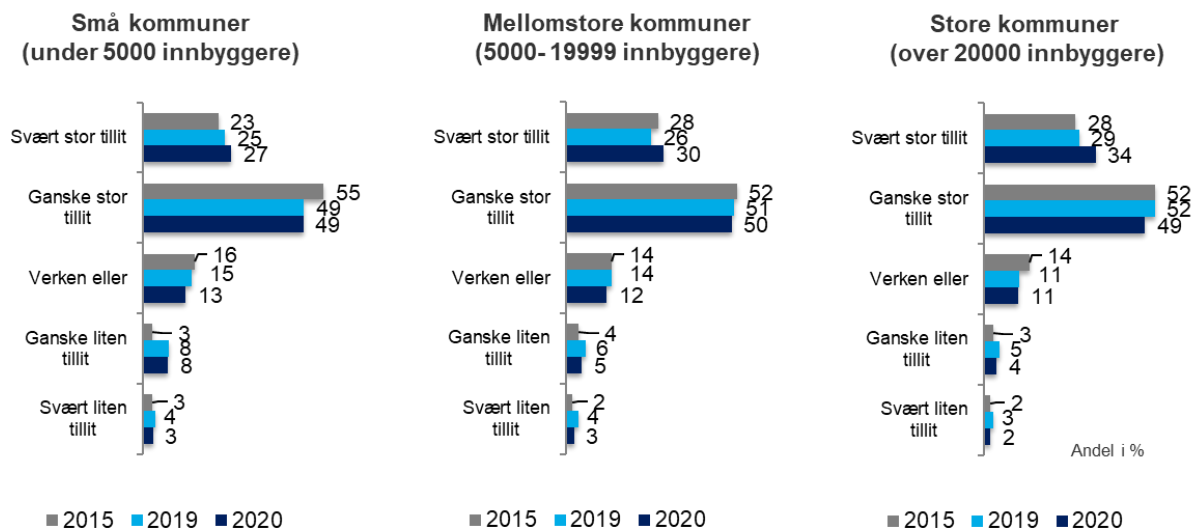

Spørsmålstekst: «Alt i alt, hvor stor tillit har du til politiet?».

Under vises innbyggernes tillit til politiet, fordelt på kommunestørrelse i 2015, 2019 og 2020 (se figur 3). Tilliten til politiet var noe høyere i de minste kommunene i 2015 enn i 2019 og 2020. For mellomstore kommuner er utviklingen mindre tydelig. Tilliten til politiet var høyere i 2015 enn i 2019, men er relativt lik i 2020 som i 2015. Tilliten til politiet blant innbyggere i de største kommunene har ikke endret seg særlig mellom 2015 og 2019, men er noe høyere i 2020 sammenliknet med både 2015 og 2019.

Innbyggerne i de minste kommunene har lavest tillit til politiet, og innbyggere i de største kommunene har høyest tillit til politiet. Forskjellene etter kommunestørrelse var ikke like store i 2015 som de er i 2019 og 2020. I 2015 hadde 76 prosent av innbyggere i de minste kommunene stor tillit til politiet. Det var ingen forskjell i tilliten til politiet blant innbyggere i mellomstore og store kommuner. Samtidig var det noen flere (totalt 80 prosent) som hadde høy tillit til politiet sammenliknet med de minste kommunene. I 2019 og 2020 er forskjellen tydeligere. 7 prosentpoeng flere av innbyggerne i de største kommunene, og 3-4 prosentpoeng flere av innbyggerne i mellomstore kommuner, har stor tillit til politiet sammenliknet med innbyggerne i de minste kommunene.

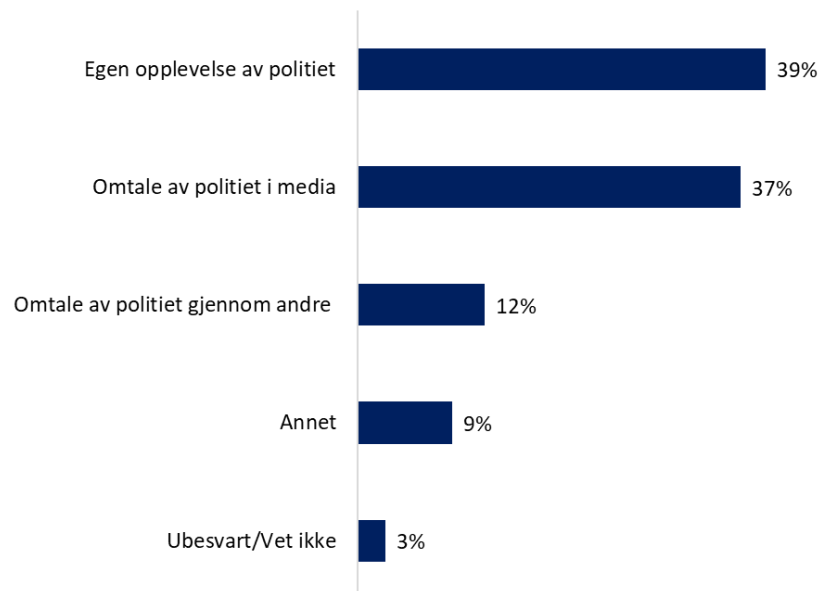
Figur 3 Tillit til politiet, brutt ned på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020

Spørsmålstekst: «Alt i alt, hvor stor tillit har du til politiet?». Varierende utvalgsstørrelser for gruppene, men ikke lavere enn 763 for gruppen små kommuner, 1613 for mellomstore kommuner og 2971 for store kommuner.

I 2020 ble det også stilt et par oppfølgings spørsmål om hva som er mest avgjørende for tilliten til politiet (se figur 4). Fra dette ser vi at om lag like mange – 4 av 10 – oppgir at egne opplevelser og omtale av politiet i media er mest avgjørende for deres tillit til politiet. 1 av 10 oppgir at det mest avgjørende er omtale av politiet gjennom andre, eller andre grunner.

Figur 4 Avgjørende for tillit til politiet

Spørsmålstekst: «Hva vil du si er mest avgjørende for din tillit til politiet? Vil du si det er...». Nytt spørsmål i 2020.

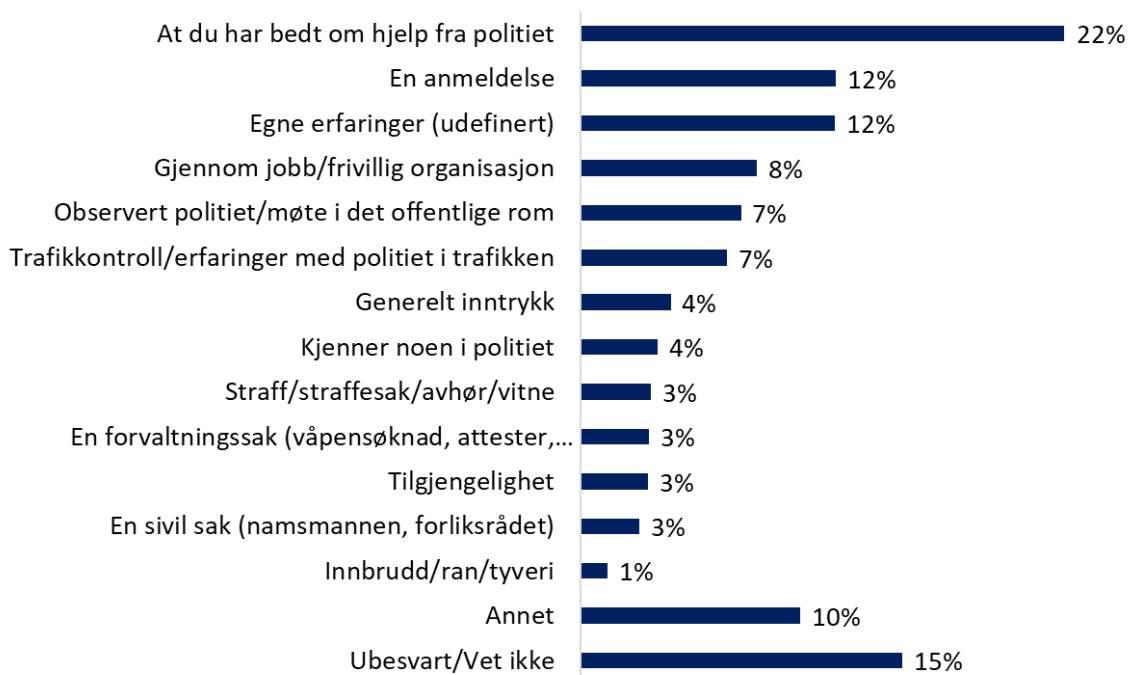
Omtale av politiet i media er mer avgjørende jo eldre innbyggerne er. Blant de yngste innbyggerne oppgir halvparten at egne opplevelser av politiet er mest avgjørende. Det samme gjelder kun 3 av 10 av de eldste. Samtidig svarer i overkant av 2 av 10 av de yngste at omtale i media er viktigst, mens nær halvparten av de eldste svarer det samme. Det er også en tydelig kjønnsforskjell og forskjell

mellom innbyggere etter utdanning. Menns tillit til politiet i større grad er avhengig av egne opplevelser (46 prosent) sammenliknet med kvinners (34 prosent). Det samme gjelder lavt utdannede (42 prosent) sammenliknet med høyt utdannede (35 prosent).

Innbyggere som oppga at egne opplevelser med politiet var mest avgjørende for deres tillit til politiet, ble spurt hvilke opplevelser de tenker på (se figur 5). Hvilke opplevelser innbyggerne tenker på, varierer. Flest (2 av 10) oppgir opplevelser knyttet til at de har bedt om hjelp fra politiet. 1 av 10 oppgir opplevelser tilknyttet en anmeldelse, eller andre personlige erfaringer som ikke er videre definert. 7-8 prosent oppgir opplevelser gjennom jobb/frivillig organisasjon, observasjoner av politiet i det offentlige rom eller trafikk kontroll/erfaringer med politiet i trafikken. Det er spesielt de yngste som oppgir at observasjon av politiet i det offentlige rom er avgjørende for deres tillit til politiet.

Det er en del som ikke har gitt ytterligere spesifisering av konkrete opplevelser. Det er naturlig å tolke dette som et at «egne opplevelser» for en del ikke er knyttet til enkelthendelser, men generelle observasjoner av politiet (eksempelvis patruljerende betjenter og biler), uten å ha vært direkte i kontakt med dem.

Figur 5 Egne opplevelser som er avgjørende for tillit til politiet

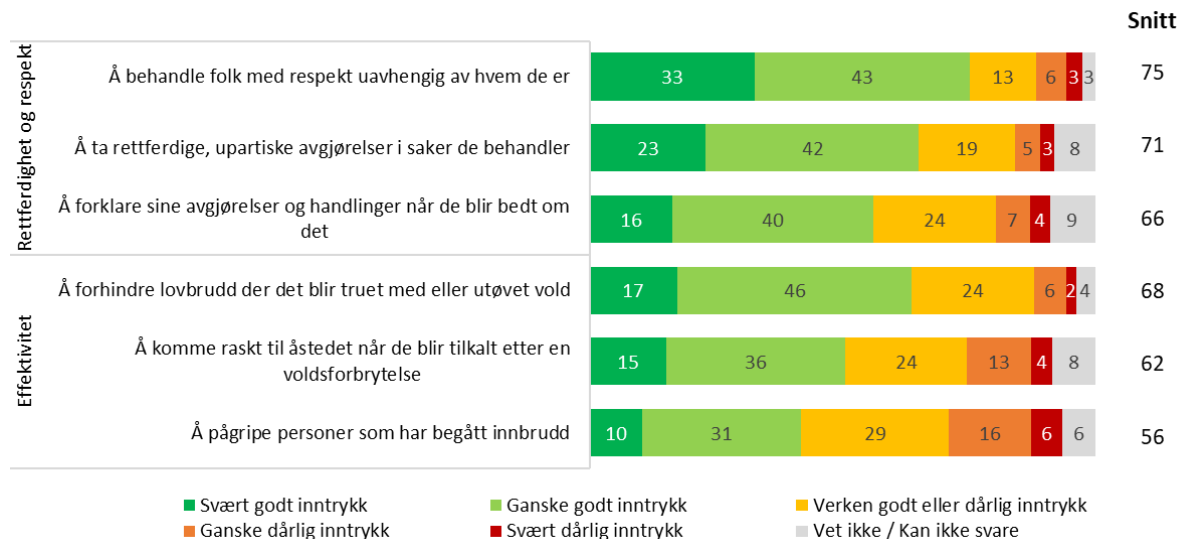

Spørsmålstekst: «Hvilke egne opplevelser er det du tenker på?». Stilt til de som svarte at det mest avgjørende for deres tillit til politiet var egne erfaringer (n=2976). Forhåndsdefinerte kategorier: At du har bedt om hjelp fra politiet, En anmeldelse, En forvaltningssak (våpensøknad, attester, passøknad, vektervirksomhet), En sivil sak (namsmannen, forliksrådet). Øvrige svar er notert, kodet opp i etterkant, og gjengitt i grafikken. Nytt spørsmål i 2020.

2.2 Inntrykk av politiet på ulike områder

Undersøkelsen kartlegger også befolkningens inntrykk av politiet på ulike områder (se figur 6).

Figur 6 Inntrykk av politiet på ulike områder

Spørsmålstekst: «Hvor godt eller dårlig inntrykk har du av politiet når det gjelder...?». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Svært godt inntrykk»=100, «Ganske godt inntrykk»=75, «Verken godt eller dårlig inntrykk»=50, «Ganske dårlig inntrykk»=25, «Svært dårlig inntrykk»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Som tidligere år vurderes politiet best med hensyn til å behandle folk med respekt, uavhengig av hvem de er (i underkant av 8 av 10 har godt inntrykk, 1 av 10 har dårlig inntrykk).

I underkant av 7 av 10 mener (har et godt inntrykk av) at politiet tar rettferdige og upartiske avgjørelse i saker de behandler. I underkant av 6 av 10 innbyggerne har et godt inntrykk av politiet med hensyn til å forklare sine avgjørelser og handlinger når de blir bedt om det. Det er relativt få, om lag 1 av 10, som har dårlig inntrykk av politiet på disse områdene, mens 19-24 prosent har verken et godt eller dårlig inntrykk av politiet på disse områdene.

Videre ser vi at i overkant av 6 av 10 har et godt inntrykk av politiet med hensyn til å forhindre lovbrudd der det blir truet med eller utøvet vold. 1 av 10 har dårlig inntrykk, mens over 2 av 10 har verken godt eller dårlig inntrykk.

Halvparten av innbyggerne har et godt inntrykk av politiet med hensyn til å komme raskt til åstedet når de blir tilkalt etter en voldsforbrytelse. 2 av 10 har et dårlig inntrykk av politiet på dette området.

Av de kartlagte områdene, vurderes politiet svakest med hensyn til å pågripe personer som har begått innbrudd. 4 av 10 av innbyggerne har godt inntrykk av politiet på dette området, mens i overkant av 2 av 10 har et dårlig inntrykk. Det er samtidig færre innbyggere som har «sterke meninger» (svært godt inntrykk/svært dårlig inntrykk) om politiet med hensyn til å pågripe personer som har begått innbrudd, og relativt mange (3 av 10) som sier at de verken har godt eller dårlig inntrykk.

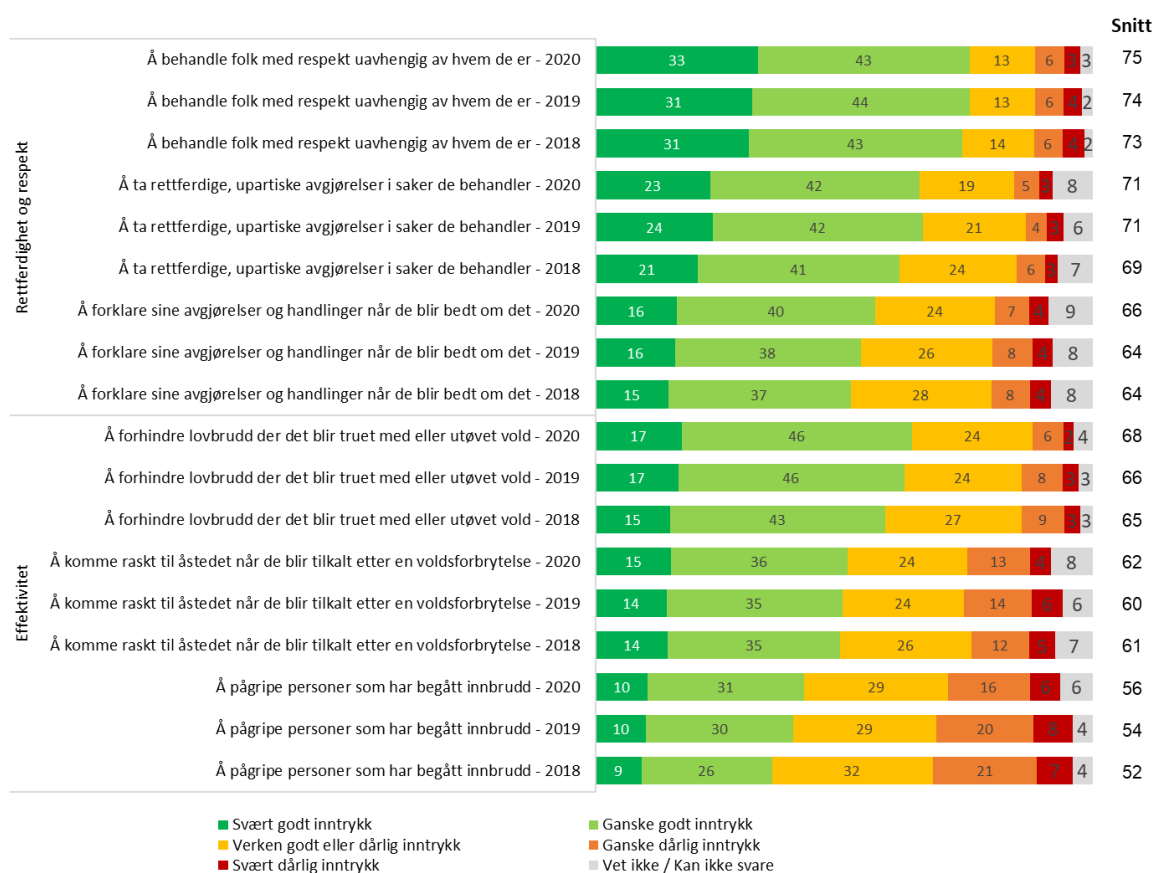
De yngste innbyggerne (under 25 år) har generelt sett et bedre inntrykk av politiet med hensyn til hvorvidt politiet forhindrer lovbrudd der det blir truet med eller utøvet vold, å komme raskt til åstedet når de blir tilkalt etter en voldsforbrytelse, og spesielt å pågripe personer som har begått innbrudd. Forskjellen kommer først og fremst til uttrykk i andelen som har *svært* godt inntrykk kontra

godt inntrykk. Om lag 10 prosentpoeng flere av de yngste har svært godt inntrykk på disse områdene sammenliknet med de eldste.

Når det gjelder inntrykket av politiet med hensyn til det som samlet beskrives som «rettferdighet og respekt» (se figur 6), er trenden noe ulik. Samtidig er forskjellen størst hvis vi sammenlikner de yngste (under 25 år) og eldste (60 år +) innbyggerne. En noe større andel av de yngste har et dårlig inntrykk av politiet på dette området (4-8 prosentpoeng).

Sammenliknet med 2019, har innbyggerne i 2020 om lag like godt inntrykk av politiet på disse områdene (se figur 7).

Figur 7 Inntrykk av politiet på ulike områder, 2018 – 2020

Spørsmålstekst: «Hvor godt eller dårlig inntrykk har du av politiet når det gjelder...?».

Vi ser også noen forskjeller mellom politidistriktene, vist i tabell 2. På tvers av områdene vurderes politiet best av innbyggere i Oslo, og svakest av innbyggerne i Finnmark.

Innbyggere i Oslo politidistrikt har i gjennomsnitt best inntrykk av politiet når det gjelder å forhindre lovbrudd der det blir truet med eller utøvet vold. Innbyggere i Finnmark og Nordland politidistrikt har dårligst inntrykk.

Innbyggere i Troms politidistrikt, etterfulgt av Trøndelag politidistrikt og Oslo politidistrikt har i gjennomsnitt best inntrykk av politiet når det kommer til å pågripe personer som har begått innbrudd. Innbyggere i Sør-Øst politidistrikt har dårligst inntrykk.

Vi finner også relativt store forskjeller mellom innbyggernes oppfatninger av om politiet kommer raskt til åstedet når de blir tilkalt etter en voldsforbrytelse. Innbyggerne i Oslo politidistrikt har best inntrykk av politiet på dette området, og innbyggere i Finnmark, etterfulgt av Innlandet politidistrikt, Møre og Romsdal politidistrikt, Vest og Nordland politidistrikt har dårligst inntrykk.

Det er mindre forskjeller mellom politidistriktene i vurderingen av om politiet behandler folk med respekt uavhengig av hvem de er. Det er signifikante forskjeller mellom politidistriktene der innbyggerne vurderer politiet best (Øst, Innlandet og Trøndelag) og dårligst (Sør-Vest og Møre og Romsdal).

Innbyggerne i Finnmark, Møre og Romsdal, Nordland og Sør-Vest politidistrikt vurderer i gjennomsnitt politiet dårligst på området å ta rettfærdige og upartiske avgjørelser i saker de behandler. Det er relativt små forskjeller mellom de øvrige politidistriktene.

Til slutt ser vi også at innbyggere i Sør-Vest politidistrikt i gjennomsnitt vurderer politiet dårligst med tanke på å forklare sine avgjørelser og handlinger når de blir bedt om det. Innbyggere i Oslo politidistrikt og Troms politidistrikt vurderer politiet best på dette spørsmålet.

Tabell 2 Inntrykk av politiet på ulike områder, politidistrikter (Snittskår)

	Effektivitet			Rettfærdighet og respekt			Snitt
	Å forhindre lovbrudd der det blir truet med eller utøvet vold	Å pågripe personer som har begått innbrudd	Å komme raskt til åstedet når de blir tilkalt etter en voldsforbrytelse	Å behandle folk med respekt uavhengig av hvem de er	Å ta rettfærdige, upartiske avgjørelser i saker de behandler	Å forklare sine avgjørelser og handlinger når de blir bedt om det	
Troms	70	62	64	75	72	69	69
Oslo	70	58	70	74	72	68	68
Trøndelag	68	59	61	76	73	66	67
Øst	68	56	64	76	73	67	67
Alle politidistrikter	68	56	62	75	71	66	66
Vest	69	57	59	75	72	65	66
Sør-Øst	69	53	62	75	71	66	66
Agder	67	55	62	74	72	65	66
Sør-Vest	69	55	61	73	69	62	65
Innlandet	67	55	56	76	71	66	65
Nordland	65	57	59	74	68	66	65
Møre og Romsdal	67	57	57	73	68	65	64
Finnmark	62	56	53	74	68	65	63

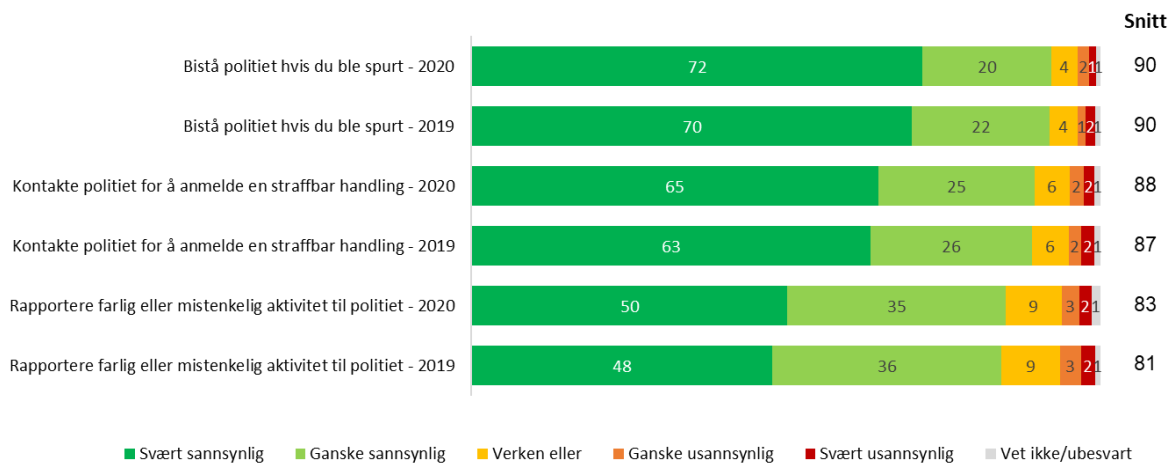
Rødfargede celler indikerer signifikant lavere verdier, sammenliknet med resultater for alle politidistrikter samlet. Grønnfargede celler indikerer signifikant høyere verdier.

2.3 Sannsynlighet for å bistå politiet

Respondentene ble bedt om å ta stilling til hva sannsynligheten er for at de ville bistått politiet i tre ulike situasjoner (se figur 8). De aller fleste respondentene svarte at de mest sannsynlig eller ganske sannsynlig ville hjulpet politiet i alle disse situasjonene. Omtrent 9 av 10 svarte at de ville bistått politiet hvis de ble spurt eller kontaktet politiet for å anmelde en straffbar handling. Under 5 prosent

svarte at det er ganske eller svært usannsynlig at de ville gjort dette. Når det gjelder å rapportere farlig eller mistenkelig aktivitet til politiet svarte i underkant av 9 av 10 at de sannsynligvis ville gjort det, mens 1 av 10 svarte derimot at det verken er sannsynlig eller usannsynlig. Resultatene for 2020 er svært like fjorårets resultater.

Figur 8 Sannsynlighet for å bistå politiet i forskjellige situasjoner

Spørsmålstekst: «Hvor sannsynlig er det at du vil gjøre det følgende:». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Svært sannsynlig»=100, «Ganske sannsynlig»=75, «Verken eller»=50, «Ganske usannsynlig»=25, «Svært usannsynlig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor. Spørsmålet ble innført i 2019.

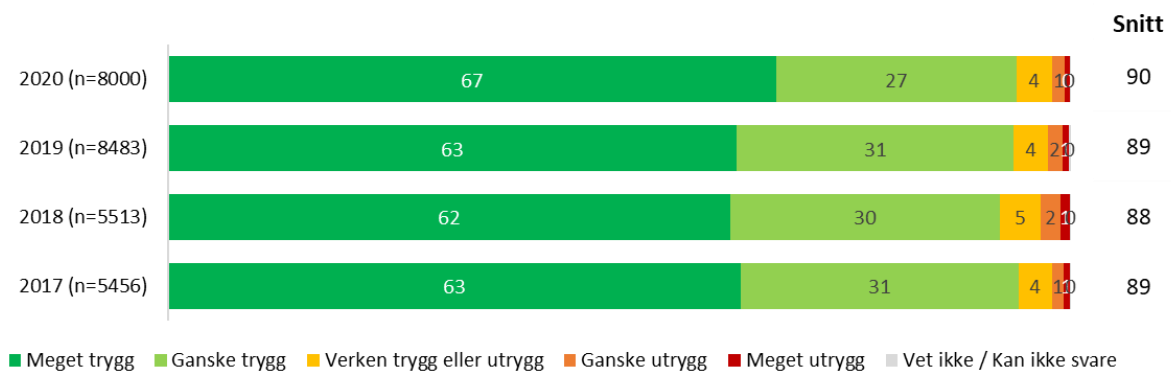
3 Trygghet

3.1 Opplevd trygghet i nærområdet

Å beskytte innbyggerne er en viktig oppgave for politiet. Ett av styringsparameterne i tildelingsbrevet fra Justis- og beredskapsdepartementet for 2020 er opplevd trygghetsfølelse hos innbyggerne. I tildelingsbrevet fremgår det at målet er at andelen som føler seg trygg skal være lik eller bedre enn i 2019¹. Økt trygghetsfølelse er også et mål i politiets virksomhetsstrategi².

Innbyggerne føler seg generelt sett trygge der de bor og ferdes, og har gjort det så lenge politiets innbyggerundersøkelser er gjennomført. Hele 94 prosent av svarte i 2020 at de føler seg trygge (se figur 9). 67 prosent svarer at de føler seg meget trygge og 27 prosent ganske trygge. I 2020 oppgir flere innbyggere at de føler seg meget trygge enn i 2019 (opp 4 prosentpoeng).

Figur 9 Trygghetsfølelse 2017-2020

Spørsmålstekst: «Hvor trygg eller utrygg føler du deg der du bor og ferdes?». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Meget trygg»=100, «Ganske trygg»=75, «Verken trygg eller utrygg»=50, «Ganske utrygg»=25, «Svært utrygg»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Selv om befolkningen stort sett føler seg trygge, varierer opplevelsen av trygghet mellom ulike deler av befolkningen. Det er i all hovedsak forskjeller i grad av trygghet (om de er «meget trygge», eller «ganske trygge»). Blant undergruppene av innbyggere, er det maksimalt 9 prosent som oppgir at de er verken er trygge eller utrygge og 4 prosent som oppgir at de er *utrygge*. Med dette som utgangspunkt, kan vi se nærmere på forskjellene.

Innbyggere som har lav utdanning, er i gjennomsnitt mindre trygge enn innbyggere med høyere utdanning. Det samme gjelder innbyggere som har vært utsatt for kriminalitet. Vi ser også at innbyggere som *ikke* oppfatter at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp og at det ikke er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov, også opplever vesentlig lavere trygghet. Til slutt ser vi også at kvinner er noe mindre trygge enn menn.

Ettersom spørsmålet kartlegger trygghet der innbyggerne *bor og ferdes* er det også interessant å sammenlikne trygghetsfølelsen med hvordan innbyggerne opplever politiets tilstedeværelse i samme

¹ Styringsparameter 2, s. 4:

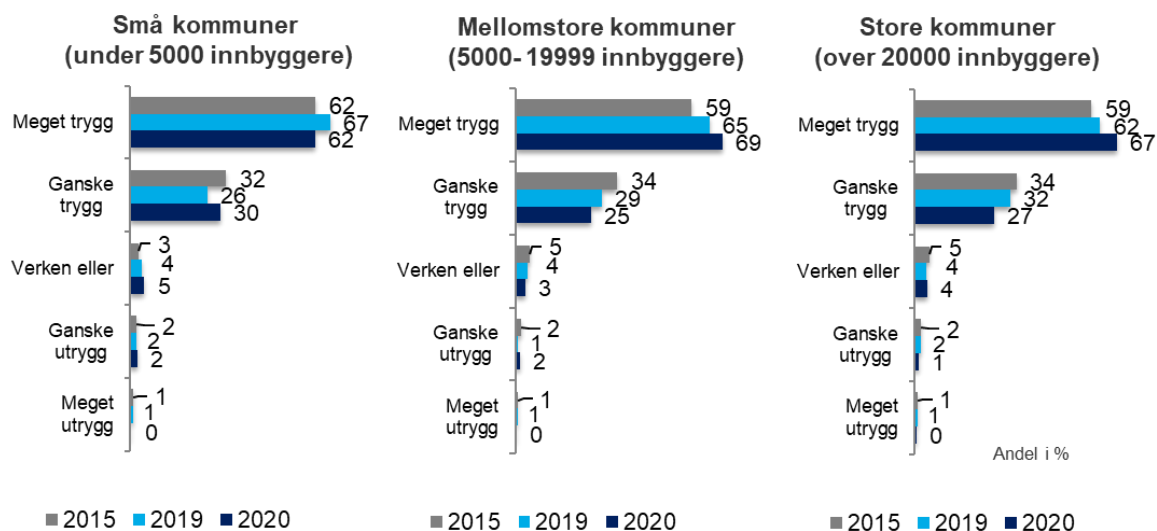
<https://www.regjeringen.no/contentassets/80197702ddb144e8a016a040e656751f/tildelingsbrev-2020-pod.pdf>

² Målformulering av «I forkant av kriminalitet» i *Politiet mot 2025*: <https://www.politiet.no/globalassets/05-om-oss/03-strategier-og-planer/politiet-mot-2025---politiets-virksomhetsstrategi.pdf>

område. Innbyggere som ikke oppfatter at politiet er regelmessig synlig i deres lokalområde eller at politiet regelmessig er i kontakt med lokalområdet, oppgir marginal mindre trygghet der de bor og ferdes (2 prosentpoeng færre er meget trygge).

Mens trygghetsfølelsen var relativt lik i 2015 uavhengig av kommunestørrelsene, er det i 2020 tydelig forskjell (se figur 10). I 2015 oppga om lag like mange av innbyggerne at de var trygge, uavhengig av kommunestørrelse. Det var likevel marginalt flere som svarte at de var *meget trygge* i de små kommunene sammenliknet med mellomstore og store kommuner (3 prosentpoeng flere). I 2019 og 2020 har forskjellene mellom innbyggere blitt større, avhengig av kommunestørrelse. Blant små kommuner oppgir like mange innbyggere å være meget trygge i 2020 som i 2015 (62 prosent). Andelen var noe høyere i 2019 (67 prosent). Blant innbyggere i mellomstore- og store kommuner har andelen som er meget trygge økt fra 2015 til 2019, og fra 2019 til 2020. Henholdsvis 5 og 7 prosentpoeng flere av innbyggerne i store og mellomstore kommuner oppgir at de er meget trygge i 2020, sammenliknet med innbyggere i små kommuner.

Figur 10 Trygghetsfølelse, fordelt på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020

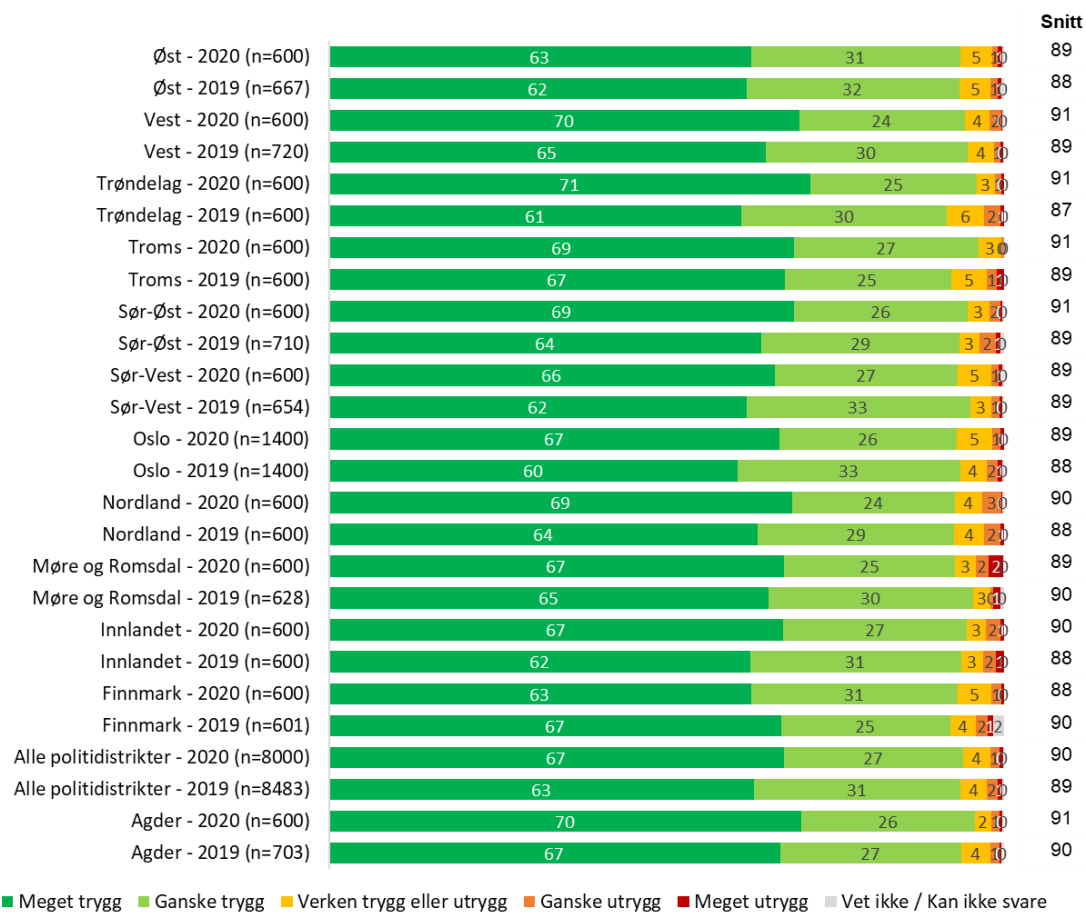

Spørsmålstekst: «Hvor trygg eller utrygg føler du deg der du bor og ferdes?». Varierende utvalgsstørrelser for gruppene, men ikke lavere enn 763 for gruppen små kommuner, 1613 for mellomstore kommuner og 2971 for store kommuner.

Vi ser også at trygghetsfølelsen varierer noe mellom politidistriktene, og andelen som oppgir at de er trygge varierer mellom 93 og 96 prosent (se figur 11). I gjennomsnitt føler innbyggere seg tryggest i Vest, Trøndelag, Troms, Sør-Øst og Agder politidistrikt. I gjennomsnitt føler innbyggere seg minst trygge i Finnmark.

Vi ser også trygghetsfølelsen har endret seg ulikt det siste året, for de ulike politidistriktene. Klart mest markant økning finner vi blant innbyggerne i Trøndelag politidistrikt. Hele 10 prosentpoeng flere oppgir at de føler seg meget trygge i 2020 sammenliknet med 2019. Finnmark er det eneste politidistriktet hvor resultatene antyder en svak tilbakegang det siste året. Øvrige politidistrikt har en svak økning, eller ingen endring.

Figur 11 Trygghetsfølelse, fordeling på politidistrikter

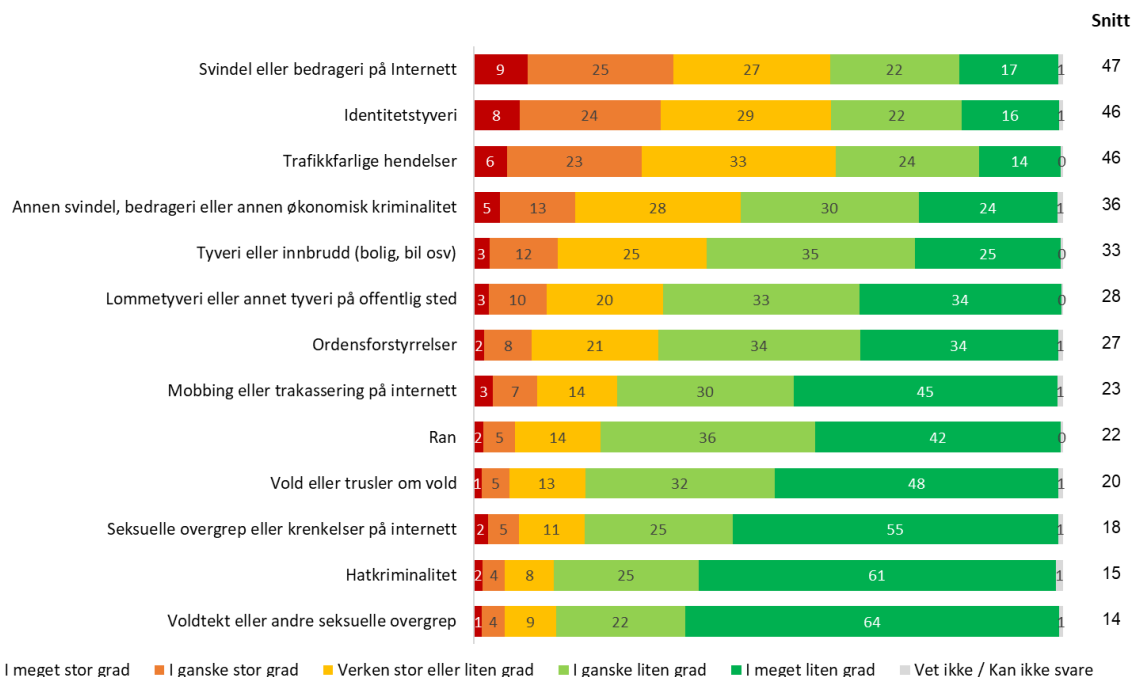
3.2 Bekymring for å bli utsatt for kriminalitet

En annen måte å belyse trygghet på, er å spørre hvor bekymret innbyggerne er for at ulike kriminelle hendelser kan ramme dem (se figur 12).

Befolkningen er gjennomsnittlig mest bekymret for svindel eller bedrageri på internett, identitetstyveri og trafikkfarlige hendelser. Rundt 3 av 10 er bekymret for disse hendelsene (i ganske eller meget stor grad). Samtidig er om lag like mange verken i stor eller liten grad bekymret for dette, og 4 av 10 lite bekymret (i ganske eller meget liten grad). Innbyggerne har med andre ord ulik grad av bekymring for at trafikkfarlige hendelser, svindel eller bedrageri på internett og identitetstyveri skal skje dem.

Færre, i underkant av 2 av 10, er bekymret for annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet. I overkant av 1 av 10 er bekymret for tyveri eller innbrudd, lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted, mobbing eller trakassering på internett og ordensforstyrrelser. Under 1 av 10 er bekymret for seksuelle overgrep, ran eller krenkelser på internett, vold eller trusler om vold, hatkriminalitet eller voldtekt eller andre seksuelle overgrep.

Figur 12 Bekymring for ulike hendelser.

Spørsmålstekst: «I hvilken grad er du bekymret for at følgende hendelser skal skje deg ...». Eksemplifisering ble gitt der hvor respondentene ønsket utdypning. Hatkriminalitet: vold, trusler eller annen kriminalitet på grunn av din tro, hudfarge, etniske opprinnelse, nasjonalitet eller seksuell legning. Tyveri eller innbrudd: bolig, bil osv. Hærverk: skade på eiendom eller eiendeler. Spørsmålstekst: «I hvilken grad er du bekymret for at følgende hendelser skal skje deg ...». Snittskår er beregnet på følgende måte: «I meget stor grad»=100, «I ganske stor grad»=75, «I verken stor eller liten grad»=50, «I ganske liten grad»=25, «I meget liten grad»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Gjennomgående ser vi en svak nedgang i bekymring det siste året sammenlignet med 2019. Størst nedgang finner vi med hensyn til bekymring for mobbing og trakassering på internett, og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted. Henholdsvis 4 og 3 prosentpoeng færre oppgir at de i stor grad er bekymret, og 6 og 5 prosentpoeng flere oppgir at de i liten grad er bekymret.

Bekymringen for ran og seksuelle overgrep eller krenkelser på internett er også redusert det siste året, mens bekymringen for de fleste øvrige hendelser har en svak nedgang. Bekymringen for svindel eller bedrageri på internett, identitetstyveri, annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet er relativt uendret.

Noen er mer bekymret enn andre. Jevnt over finner vi mange av de samme forskjellene som i variasjoner i trykghetsfølelsen for innbyggerne der de bor og ferdes. De som har vært i kontakt med politiet eller vært utsatt for kriminelle hendelser er gjennomsnittlig mest bekymret. Det samme gjelder innbyggere som ikke oppfatter at politiet er synlig eller tilgjengelig. Utover dette, er det noen forskjeller for de spesifikke hendelsene som kartlegges. De yngste (under 25 år) er betydelig *mindre* bekymret for svindel og bedrageri på internett, identitetstyveri, tyveri eller innbrudd og annen svindel, bedrageri eller økonomisk kriminalitet, ran, trafikkarfarlige hendelser. I alle disse tilfellene er bekymringen stigende med alder, selv om de eldste (de som er 60 år eller eldre) som regel opplever samme eller noe mindre bekymring enn innbyggere i alderen 40 – 59 år.

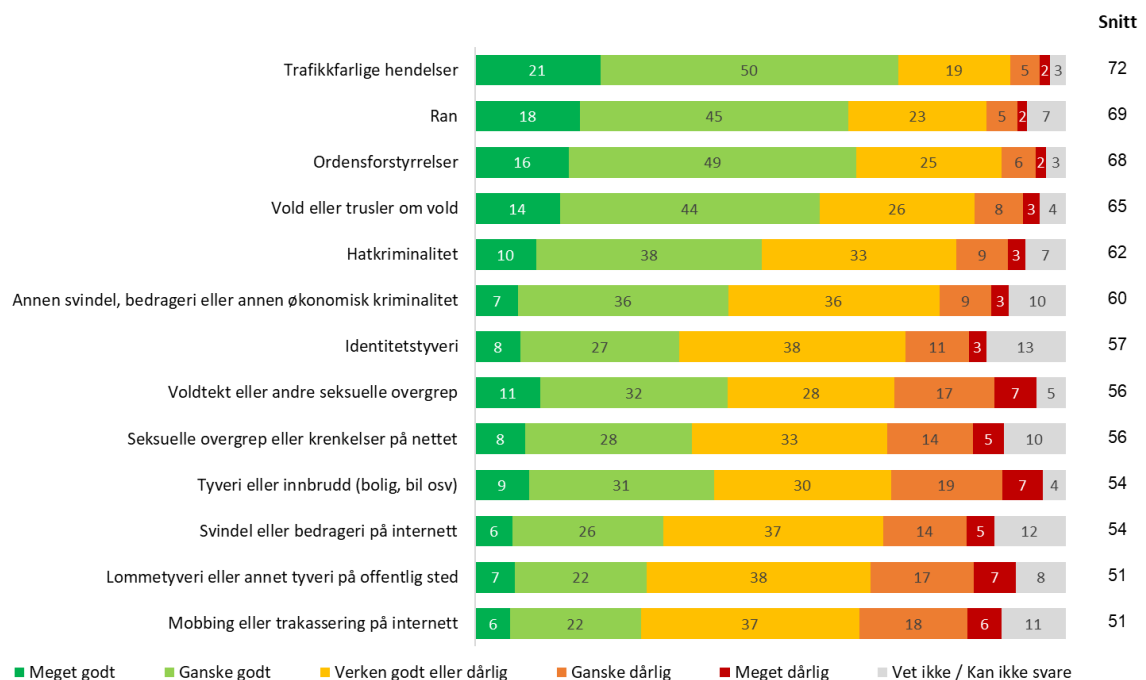
På den annen side er de yngste noe *mer* bekymret for mobbing eller trakassering på internett, seksuelle overgrep eller krenkelser på internett eller voldtekt eller andre seksuelle overgrep.

Kvinner er også *mer* bekymret på samtlige punkter. De er vesentlig mer bekymret for voldtekt eller andre seksuelle overgrep. 8 prosent av kvinner er bekymret (i ganske eller meget stor grad), sammenliknet med 2 prosent av menn. Forskjellen finnes primært i andelen som «i meget liten grad» er bekymret for voldtekt eller andre seksuelle overgrep (48 prosent av kvinner mot 81 prosent av menn oppgir dette). Kvinners bekymring er også spesielt mye større når det kommer til ran, lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted og seksuelle overgrep eller krenkelser på internett.

3.3 Inntrykk av politiets håndtering av ulike hendelser

Respondentene ble også spurt om hvor godt eller dårlig de mener politiet håndterer de samme hendelsene som ble gjennomgått i forrige avsnitt. De hendelsene flest innbyggere mener politiet håndterer ganske eller meget godt er trafikkfarlige hendelser, ran og ordensforstyrrelser. Innbyggerne er relativt delte i synet på hvor godt eller dårlig politiet håndterer tyveri og innbrudd, svindel og bedrageri på internett, lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted, samt mobbing eller trakassering på internett (se figur 13).

Figur 13 Politiets håndtering av ulike oppgaver

Spørsmålstekst: «Hvor godt eller dårlig mener du politiet håndterer følgende trusler/problemer/utfordringer/oppgaver?». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Meget godt»=100, «Ganske godt»=75, «Verken godt eller dårlig»=50, «Ganske dårlig»=25, «Meget dårlig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Om lag 7 av 10 innbyggere mener politiet håndterer trafikkfarlige hendelser på en god måte. I overkant av 6 av 10 mener politiet håndterer ran og ordensforstyrrelser på en god måte. I underkant av 1 av 10 mener politiet håndterer overnevnte hendelsene dårlig.

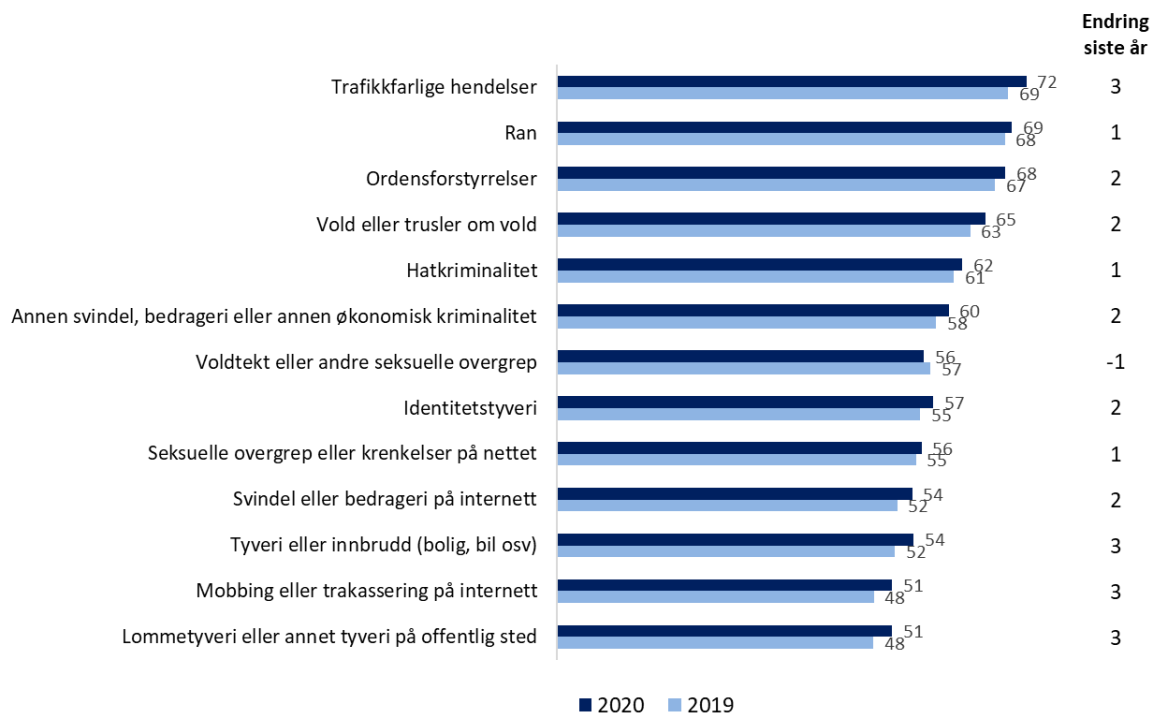
6 av 10 mener politiet håndterer vold eller trusler om vold på en god måte, og 1 av 10 mener politiet håndterer dette dårlig.

Halvparten mener politiet håndterer hatkriminalitet godt, mens rundt 4 av 10 mener politiet håndterer annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet, voldtekt og seksuelle overgrep, seksuelle overgrep eller krenkelser på internett og tyveri eller innbrudd på en god måte. Det er samtidig en del som mener politiet håndterer de samme oppgavene dårlig. 1 av 10 mener politiet håndterer hatkriminalitet og annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet dårlig, og i overkant av 2 av 10 mener politiet håndterer voldtekt og seksuelle overgrep, seksuelle overgrep eller krenkelser på nettet, og tyveri eller innbrudd dårlig.

Om lag 3 av 10 mener politiet håndterer identitetstyveri, svindel eller bedrageri på internett, mobbing eller trakassering og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted godt. Samtidig mener i underkant av 2 av 10 at politiet håndterer identitetstyveri og svindel eller bedrageri på internett dårlig. I underkant av 3 av 10 mener politiet håndterer mobbing eller trakassering på internett og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted dårlig.

Innbyggernes vurderinger av politiets arbeid vedrørende disse oppgavene er i 2020 noe bedre enn i 2019 (se figur 14).

Figur 14 Politiets håndtering av ulike oppgaver. Snittskår 2019-2020.

Spørsmålstekst: «Hvor godt eller dårlig mener du politiet håndterer følgende trusler/problemer/utfordringer/oppgaver?». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Meget godt»=100, «Ganske godt»=75, «Verken godt eller dårlig»=50, «Ganske dårlig»=25, «Meget dårlig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor. «Endring siste år» viser endring i snittskår (2019-2020).

Politiets vurderes noe sterkere på nesten alle oppgaver. Unntaket er voldtekt eller andre seksuelle overgrep. Politiet vurderes i gjennomsnitt spesielt sterkere på håndtering av trafikfarlige hendelser, tyveri eller innbrudd, mobbing eller trakassering på internett og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted (snittskår opp 3 poeng). Mellom 2 og 6 prosentpoeng flere oppfatter at politiet håndterer disse oppgavene på en god måte i 2020.

De yngste (under 25 år) vurderer politiets håndtering av disse oppgavene noe bedre enn eldre innbyggere.

Vi finner også noen forskjeller blant innbyggere fordelt på politidistriktene (se figur 15). Jevnt over vurderes politiet best av innbyggere tilhørende Troms politidistrikt, men det finnes også noen forskjeller i vurderingen av de ulike hendelsene.

Innbyggere i Oslo politidistrikt vurderer politiets håndtering av trafikkfarlige hendelser bedre enn gjennomsnittet i befolkningen. Det motsatte er tilfellet for innbyggere tilhørende Finnmark politidistrikt.

Innbyggere i Agder og Troms politidistrikt vurderer politiet noe bedre med hensyn til håndtering av ran, og innbyggere i Troms politidistrikt vurderer politiet sterkere når det gjelder håndtering av ordensforstyrrelser.

Innbyggere i Sør-Vest politidistrikt vurderer politiet noe bedre når det gjelder håndteringen av vold eller trusler om vold. Det motsatte er tilfellet for innbyggere i Nordland og Finnmark politidistrikt.

Innbyggere i Vest og Troms politidistrikt vurderer politiets best når det kommer til hatkriminalitet, mens det motsatte gjelder innbyggere i Oslo og Finnmark politidistrikt. Innbyggere i Troms vurderer politiet best med hensyn til annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet.

Når det gjelder identitetstyveri vurderes politiet best av innbyggere i Agder, Vest og Møre og Romsdal. Politiets håndtering av voldtekt eller andre seksuelle overgrep vurderes dårligst av innbyggere i Oslo. Det samme gjelder seksuelle overgrep og krenkelser på nett, men her vurderer også innbyggere i Trøndelag vurderer politiet noe dårligere enn andre distrikter, og Finnmark vurderer politiet noe bedre.

Det er større spredning i vurderingen av politiets håndtering av tyveri eller innbrudd. Politiet vurderes svakest av innbyggere i Øst politidistrikt og Sør-Øst politidistrikt og best av innbyggere i Troms politidistrikt, Trøndelag politidistrikt og Møre og Romsdal politidistrikt.

Innbyggere i Møre og Romsdal politidistrikt vurderer politiet bedre med hensyn til svindel og bedrageri på internett. Det motsatte gjelder innbyggere i Trøndelag.

Vi finner også noen forskjeller i vurderingen av politiet med tanke på lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted og mobbing eller trakassering på internett. Innbyggere i Oslo og Øst politidistrikt vurderer politiet dårligst med hensyn til lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted. Politiet vurderes best av innbyggere i Møre og Romsdal, Troms og Finnmark politidistrikt. I Finnmark og Sør-Vest skårer politiet best på mobbing eller trakassering på internett, det motsatte gjelder innbyggere i Oslo og Agder politidistrikt.

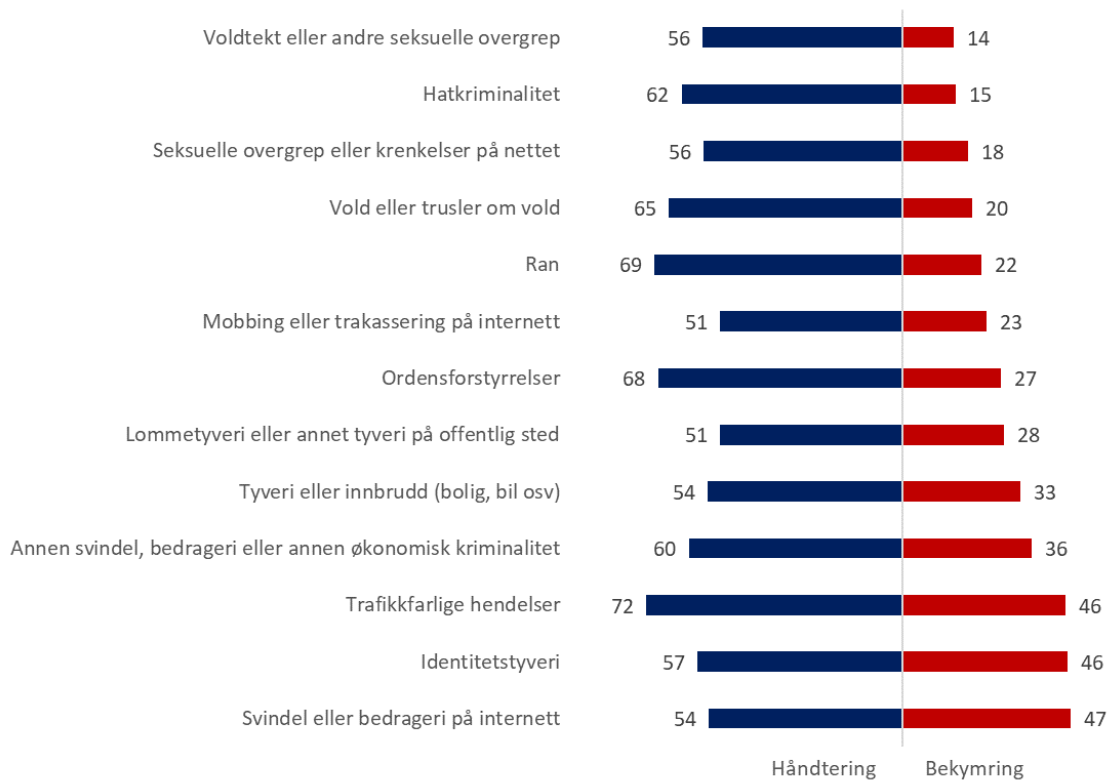
Figur 15 Inntrykk av politiets håndtering av ulike hendelser. Snittskår fordelt på politidistrikter

	Alle politidistrikter	Oslo	Øst	Innlandet	Sør-Øst	Agder	Sør-Vest	Vest	Møre og Romsdal	Trøndelag	Nordland	Troms	Finmark
Trafikkarfarlige hendelser	72	73	72	70	70	71	72	72	70	73	71	73	67
Ran	69	70	68	68	68	71	71	70	69	69	69	72	68
Ordensforstyrrelser	68	69	68	70	67	68	69	69	67	67	69	72	67
Vold eller trusler om vold	65	65	66	66	65	65	67	65	67	65	63	67	61
Hatkriminalitet	62	60	61	61	62	63	63	64	62	62	61	64	60
Annen svindel, bedrageri eller annen økonomisk kriminalitet	60	61	59	60	59	60	60	60	61	59	60	63	58
Identitetstyveri	57	57	56	56	58	60	57	60	60	56	58	59	57
Voldtekt eller andre seksuelle overgrep	56	53	58	54	57	57	57	55	57	56	57	58	57
Seksuelle overgrep eller krenkelser på nettet	56	52	56	57	57	55	57	58	57	54	55	57	58
Tyveri eller innbrudd (bolig, bil osv)	54	55	52	53	52	53	53	56	57	58	56	60	54
Svindel eller bedrageri på internett	54	53	55	56	54	55	53	55	57	52	54	55	55
Lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted	51	50	49	50	51	51	51	53	54	53	53	55	55
Mobbing eller trakassering på internett	51	49	51	51	50	49	54	53	53	51	51	52	53
Snitt	60	59	59	59	59	60	60	61	61	60	60	62	59

Snittskår er beregnet på følgende måte: «Meget godt»=100, «Ganske godt»=75, «Verken godt eller dårlig»=50, «Ganske dårlig»=25, «Meget dårlig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor. Rødfargede celler indikerer signifikant lavere verdier, sammenliknet med resultater for alle distrikter samlet. Grønnfargede celler indikerer signifikant høyere verdier.

Under sammenliknes bekymringen for og vurdering av politiets håndtering av ulike hendelser (se figur 16). Vi ser at svindel og bedrageri på internett peker seg negativt ut. Dette er noen av hendelsene befolkningen er mest bekymret for å bli utsatt for, samtidig som politiets evne til å håndtere svindel og bedrageri på internett vurderes svakere enn håndtering av mange andre hendelser. Det samme gjelder til en viss grad også identitetstyveri, tyveri eller innbrudd og lommetyveri eller annet tyveri på offentlig sted.

Figur 16 Sammenlikning mellom bekymring for og håndtering av ulike hendelser. Snittskår

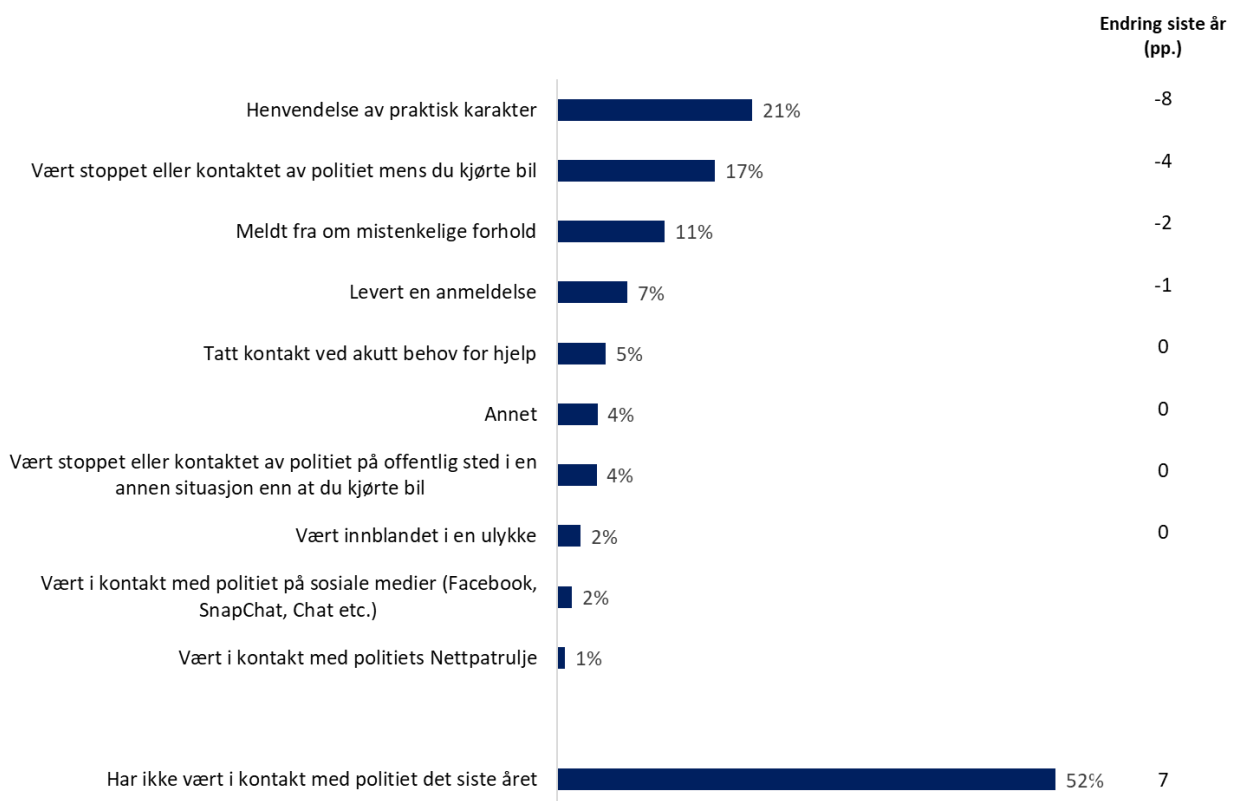
4 Kontakt med politiet

I dette kapittelet ser vi nærmere på befolkningens kontakt med politiet, og hvordan de opplevde kontakten.

4.1 Typer kontakt med politiet

Under ser vi hvor mange i befolkningen som har hatt kontakt med politiet i løpet av det siste året, og i hvilke tilfeller de eventuelt har vært i kontakt med politiet (se figur 17).

Figur 17 Kontakt med politiet det siste året

Spørsmålstekst: «Har du i løpet av siste året hatt kontakt med politiet på noen av følgende måter?». Flere svar mulig. Endring siste år viser endring i andelen som har svar de ulike kategoriene, i prosentpoeng (2020-2019). Spørsmål om kontakt med politiets Nettpatrolje og politiet på sosiale medier er nye i 2020.

Rundt halvparten av innbyggerne (48 prosent) har vært i kontakt med politiet i løpet av det siste året. Det er færre som har vært i kontakt med politiet i 2020 sammenliknet med i 2019 (7 prosentpoeng færre).

Av de som har vært i kontakt med politiet er dette først og fremst i forbindelse med henvendelser av praktisk karakter, f.eks. pass, våpentillatelse og politiattest (2 av 10). Noen færre, i underkant av 2 av 10, har blitt stoppet eller kontaktet av politiet mens de kjørte bil. Rundt 1 av 10 har meldt fra om mistenkelige forhold eller levert en anmeldelse.

Til slutt ser vi at 4-5 prosent har blitt stoppet eller kontaktet av politiet på et offentlig sted utenom bilkjøring, har tatt kontakt ved akutt behov for hjelp eller «andre grunner». Svært få har hatt kontakt

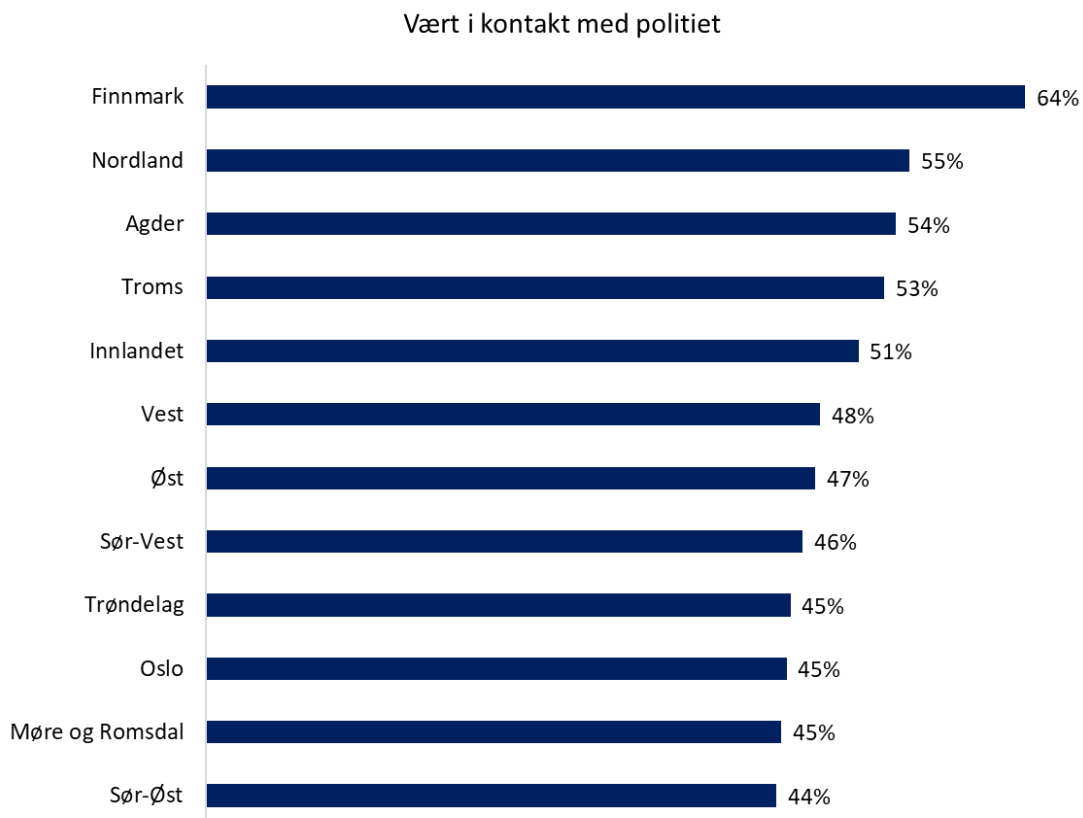
med politiet i forbindelse med å ha vært innblandet i en ulykke, eller via sosiale medier/politiets Nettpatrulje.

Flere menn har vært i kontakt med politiet enn kvinner (hhv. 55 og 41 prosent), og færre av de eldste innbyggerne har hatt kontakt med politiet. Til sammenlikning har 3 av 10 innbyggerne over 60 år vært i kontakt med politiet, mens det samme gjelder for 6 av 10 innbyggere mellom 25 og 39 år.

I tillegg er det flere av de som har blitt utsatt for kriminalitet som har vært i kontakt med politiet (7 av 10), sammenliknet med de som ikke har blitt utsatt for kriminalitet det siste året (over 4 av 10). Etersom færre av de eldste innbyggerne har vært utsatt for kriminelle hendelser, kan dette være med på å forklare hvorfor færre av de eldste har hatt kontakt med politiet.

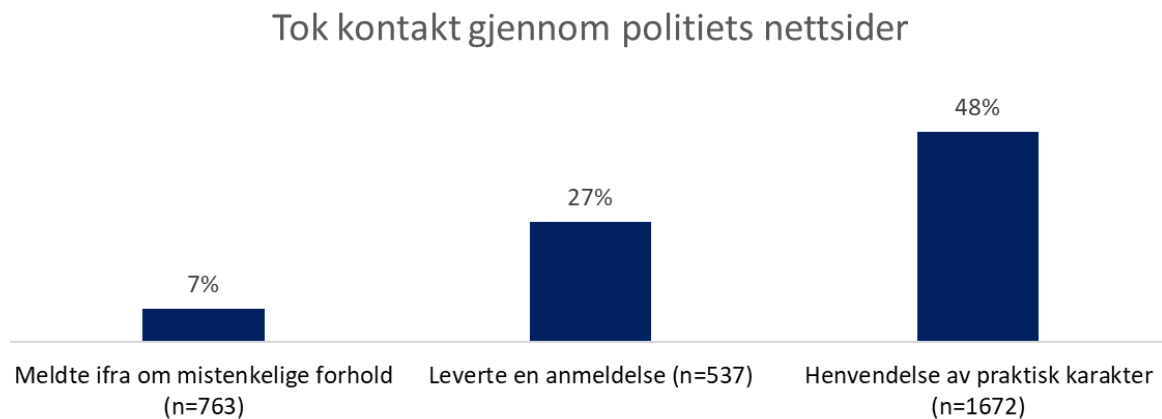
Vi ser også noen forskjeller mellom politidistriktene (se figur 18). Klart flest av innbyggerne i Finnmark politidistrikt har vært i kontakt med politiet (64 prosent). Deretter har litt over halvparten av innbyggerne i Nordland politidistrikt, Agder politidistrikt, Troms politidistrikt og Innlandet politidistrikt vært i kontakt med politiet. Under halvparten (44-48 prosent) av innbyggerne i øvrige politidistrikter har vært i kontakt med politiet.

Figur 18 Andel av innbyggerne som vært i kontakt med politiet. Fordelt på politidistrikter.

Av de som tok kontakt med politiet i forbindelse med henvendelse av praktisk karakter, levering av anmeldelse eller for å melde fra om mistenkelige forhold, varierer det hvorvidt innbyggerne tok kontakt via politiets nettsider (se figur 19). Mens halvparten av innbyggerne som tok kontakt i forbindelse med henvendelser av praktisk karakter gjorde dette gjennom politiets nettsider, gjorde 3 av 10 det i forbindelse med levering av en anmeldelse, og kun 7 prosent da de meldte fra om mistenkelige forhold.

Figur 19 Kontakt via politiet.no

Spørsmålstekst: «Tok du kontakt via politiets nettside politiet.no i forbindelse med...».

Innbyggerne mellom 25-39 år har i størst grad levert anmeldelse via nett (38 prosent). Andelen av innbyggerne som tok kontakt via nett i forbindelse med henvendelse av praktisk karakter er lavest blant de eldste (34 prosent av de over 60 år).

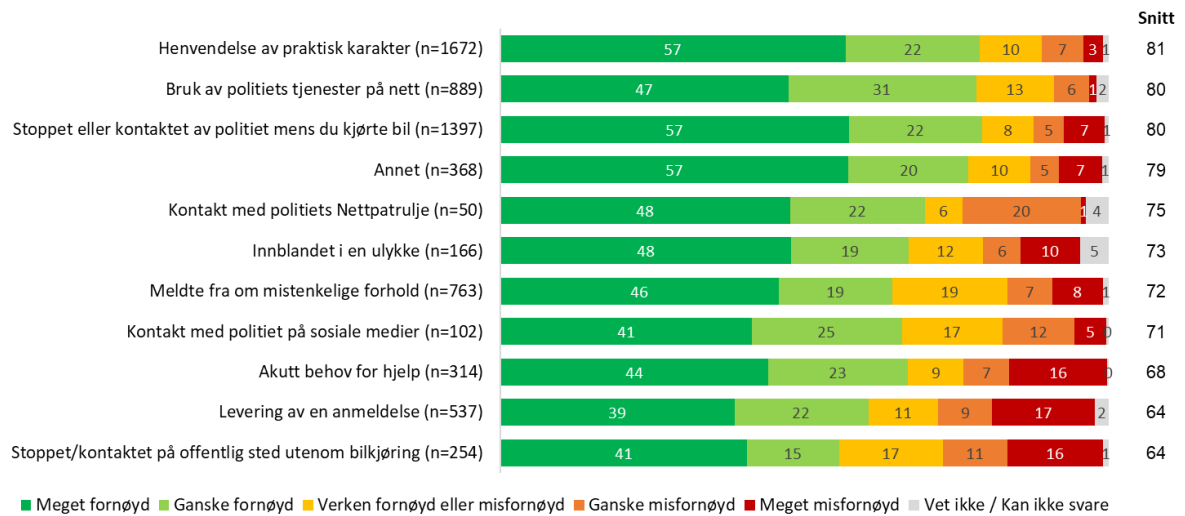
4.2 Vurdering av kontakten med politiet

De som tok kontakt med politiet ble også spurt hvordan de opplevde denne kontakten (se figur 20). Til en viss grad kan det sies at erfaringene med politiet vurderes best der hvor bakgrunnen for kontakten oppleves som «mindre alvorlig». Det vil si, en antakelse om at bakgrunnen for kontakten ikke har vært like kritisk eller at behovet for å få kontakt eller løst saken, ikke oppleves like akutt. Innbyggerne er mest fornøyde med kontakten med politiet i forbindelse med henvendelser av praktisk karakter, bruk av politiets tjenester på nett, å ha blitt stoppet eller kontaktet av politiet mens de kjørte bil og i «andre» tilfeller. 8 av 10 er ganske eller meget fornøyde med denne kontakten. Rundt 1 av 10 er misfornøyde. For øvrig er de som tok kontakt via politiet.no i forbindelse med en henvendelse av praktisk karakter noe mer fornøyd enn de som tok kontakt for å levere en anmeldelse via politiet.no.

7 av 10 innbyggere som har vært i kontakt med politiets nettpatrulje er fornøyde, og i underkant av 7 av 10 som har vært i kontakt med politiet da de var innblandet i en ulykke, meldte fra om mistenkelige forhold, var i kontakt med politiet på sosiale medier eller hadde akutt behov for hjelp, er fornøyde med kontakten. I underkant av 2 av 10 er misfornøyde med denne kontakten, med unntak av i tilfeller hvor det var akutt behov for hjelp. I dette tilfellet er noen flere, i overkant av 2 av 10 misfornøyde. Det er med andre ord noe mer delte meninger om erfaringene med politiet, ved akutt behov for hjelp.

Til slutt ser vi at det er noe mer delte meninger om erfaringene med politiet i tilfeller hvor innbyggerne har levert anmeldelser eller blitt stoppet eller kontaktet av politiet utover bilkjøring. Rundt 6 av 10 er fornøyde, mens over 2 av 10 er misfornøyde.

Figur 20 Vurdering av kontakt med politiet

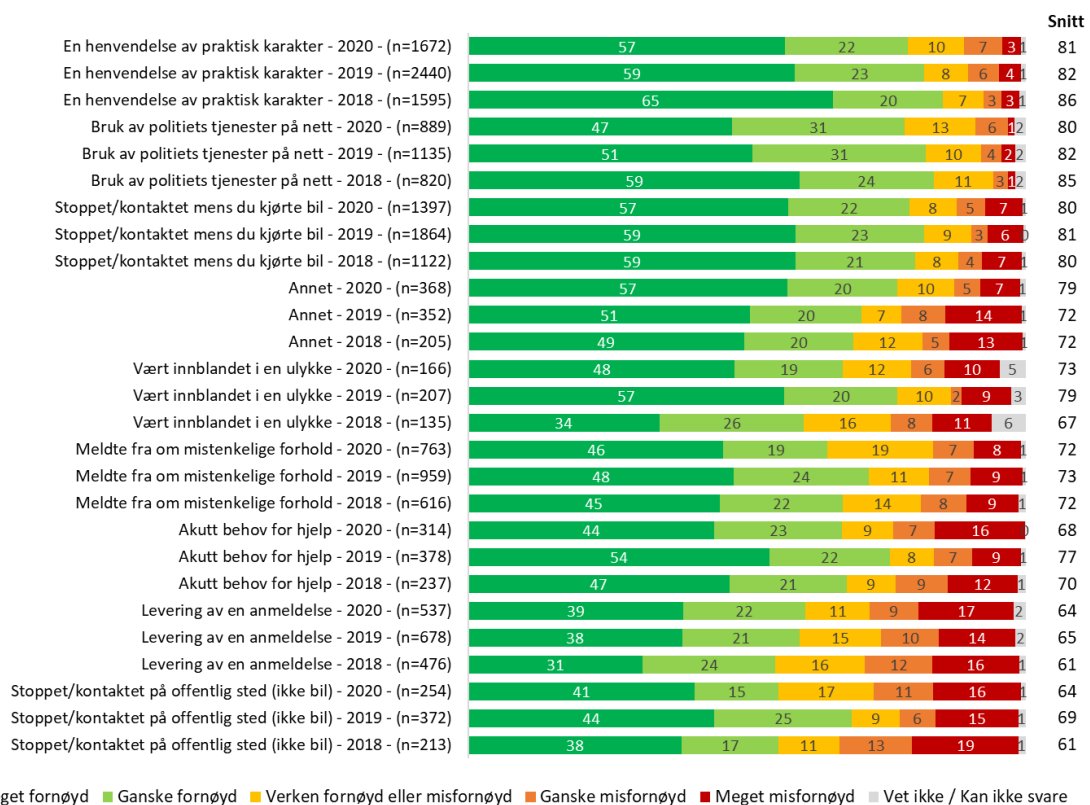
Spørsmålstekst: «Du svarte at du har hatt kontakt med politiet i forbindelse med [...], hvor fornøyd eller misfornøyd var du med denne kontakten?». Respondentene ble kun spurt om erfaringer med politiet de selv oppga at de har hatt i løpet av det siste året. «Bruk av politiets tjenester på nett» ble i 2018-2020 stilt til respondenter som tok kontakt gjennom nettsidene i forbindelse med å melde fra om mistenkelige forhold, å levere en anmeldelse, eller en henvendelse av praktisk karakter. Snittskår er beregnet på følgende måte: «Meget fornøyd»=100, «Ganske fornøyd»=75, «Verken fornøyd eller misfornøyd»=50, «Ganske misfornøyd»=25, «Meget misfornøyd»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Kontakten med politiet vurderes som noe dårligere i 2020 enn i 2019 på flere av områdene (se figur 21). Det er først og fremst nedgang i tilfredshet med politiet i forbindelse med å ha blitt stoppet/kontaktet på offentlig sted utenom bilkjøring, innblanding i en ulykke, akutt behov for hjelp og å ha meldt fra om mistenkelige forhold. Nedgangen er på 7-13 prosentpoeng.

Vi ser motsatt trend for tilfredshet med kontakten med politiet i forbindelse med «andre» saker. 7 prosentpoeng flere er fornøyd i år sammenliknet med i fjor.

Tilfredshet med øvrig kontakt med politiet er relativt likt i 2020 som i 2019.

Figur 21 Vurdering av kontakt med politiet, 2018 – 2020

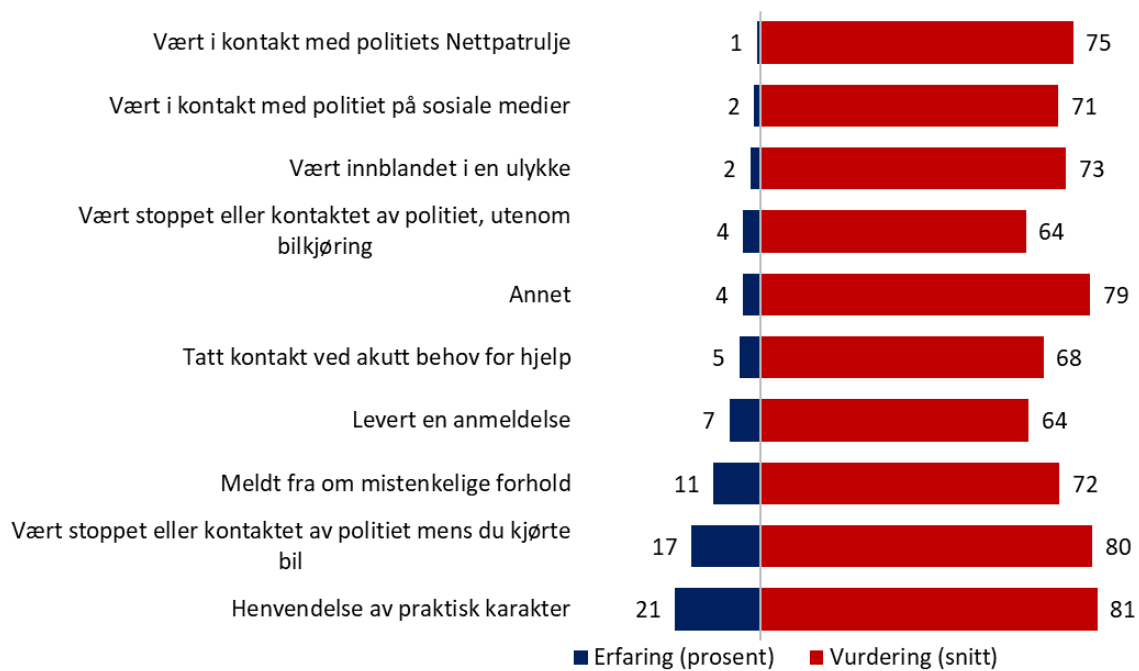
Spørsmålstekst: «Du svarte at du har hatt kontakt med politiet i forbindelse med [...], hvor fornøyd eller misfornøyd var du med denne kontakten?». Full tekst for «Stoppet/kontaktet på offentlig sted (ikke bil)» var «Blitt stoppet eller kontaktet av politiet på offentlig sted i en annen situasjon enn at du kjørte bil».

I hvilke tilfeller det er viktigst at innbyggerne har spesielt gode erfaringer med politiet, er en vurderingssak. På den ene siden er det viktig at politiet oppfattes å gjøre en god jobb i alvorlige og kritiske situasjoner, sammenliknet med arbeid som ikke har direkte påvirkning på trygghet, liv og helse. På den andre siden kan det argumenteres for at det er viktig at politiet vurderes spesielt godt der hvor flest innbyggere har erfaringer med politiet. Sistnevnte undersøkes nærmere under (se figur 22).

Klart flest av innbyggerne har erfaring med politiet gjennom henvendelser av praktisk karakter, og i forbindelse med at de kjørte bil. Samtidig er det på disse områdene politiet vurderes best. Færre har tatt kontakt ved akutt behov for hjelp, levert anmeldelse til politiet eller vært stoppet eller kontaktet av politiet utenom bilkjøring. Samtidig vurderes politiet dårligst på disse områdene.

Figur 22 Vurdering av politiet (snittskår) og erfaring med politiet (andel av befolkningen i løpet av det siste året).

Respondentene ble også spurt hvorfor de var fornøyde eller misfornøyde med kontakten de har hatt med politiet. Dette ble stilt som et åpent spørsmål. Svarene ble enten registrert i forhåndsdefinerte svaralternativer eller skrevet som tekst, som i etterkant er kodet. Full oversikt over dette gis i vedlegg, mens tabell 3 oppsummerer de viktigste grunnene til at innbyggerne er fornøyde eller misfornøyde med kontakten de har hatt med politiet.

Tabell 3 Viktigste grunner til tilfredshet og misnøye med kontakt med politiet

	Viktigste grunner til misnøye			Viktigste grunner til tilfredshet		
	1	2	3	1	2	3
Akutt behov for hjelp (n=45/221)	Jeg fikk ikke nødvendig hjelp av politiet	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Det tok for lang tid før hjelpen kom	Hjelpen kom raskt på å(stedet)	Politiet tok saken alvorlig	Jeg fikk nødvendig hjelp
Meldte fra om mistenkelige forhold (n=97/516)	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Jeg fikk ikke nødvendig hjelp av politiet		Politiet tok saken alvorlig		
Bruk av politiets tjenester på nett (n=45/712)				Enkelt		
Henvendelse av praktisk karakter (n=119/1370)	Lang ventetid			Jeg fikk nødvendig hjelp		
Levering av en anmeldelse (n=108/338)	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Jeg fikk ikke nødvendig hjelp av politiet	Politiet fulgte meg ikke opp i etterkant	Politiet tok saken alvorlig	Jeg fikk nødvendig hjelp	
Stoppet/kontaktet av politiet mens du kjørte bil (n=128/1138)	Dårlig oppførsel/behandling/arroganse/mistenkeliggjøring			Hyggelige/imøtekommende/greie	Politiet var klare og tydelige	
Stoppet/kontaktet av politiet på offentligsted i en annen situasjon enn at du kjørte bil (n=46/169)	Dårlig oppførsel/behandling/arroganse/mistenkeliggjøring	Annet	Unødvendig stoppet/feilvurdering			
Kontakt med politiet på sosiale medier (n=11/74)	Vet ikke	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Fikk viktig/nødvendig informasjon/forklaring		
Kontakt med Politiets Nettpatrolje (n=5/38)	Jeg fikk ikke nok informasjon	Politiet fulgte meg ikke opp i etterkant	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Annet	Politiet tok saken alvorlig	Jeg fikk nødvendig hjelp
Innblandet i en ulykke (n=20/115)	Urettferdig behandling	Lang ventetid på telefon		Politiet tok saken alvorlig	Jeg fikk nødvendig hjelp	Hjelpen kom raskt på å(stedet)
Annet (n=41/279)	Politiet tok ikke saken alvorlig nok	Annet		Politiet tok saken alvorlig		

Tabellen viser grunner (kategorisert) som ble nevnt av respondentene på spørsmålet «Hva er de viktigste årsakene til at du var fornøyd/misfornøyd med politiet i forbindelse med ...». Utvalgsstørrelse for misnøye/tilfredshet for hver kontaktpunkt. De (kategoriserte) årsakene som fremgår under 1, 2 og 3 under viktigste grunner til misnøye og tilfredshet, er årsaker som har høyest svarandel (1), nest høyest svarandel (2) og tredje høyest svarandel (3). Minimum 20 % skal ha nevnt disse grunnene for at de blir vist i tabellen. Derfor er det en del tomme felter. Full oversikt over andelen som har svart hva for hvert kontaktpunkt vises i vedlegg.

4.3 Oppfatning av politiets tilstedeværelse og tilgjengelighet

Ett av målene for nærpolitireformen er at «politiet skal være operativt, synlig og tilgjengelig»³. I undersøkelsen ble innbyggernes oppfatning av politiets synlighet og tilgjengelighet kartlagt gjennom fire spørsmål. Disse spørsmålene har ulik formulering i 2020 sammenliknet med tidligere år.

Fra disse (se figur 23) ser vi at innbyggerne i gjennomsnitt er mest enige i at det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov. I overkant av 7 av 10 mener dette er tilfellet.

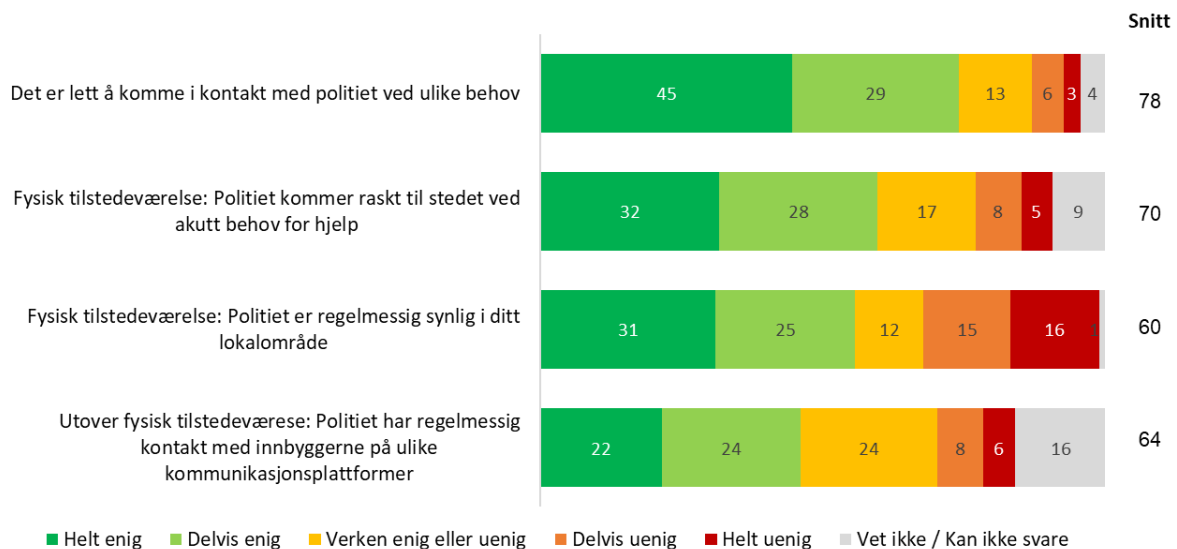
I 2020 ble det for de to neste spørsmålene presisert at det var ønskelig med en vurdering av politiets *fysiske* tilstedeværelse. Denne presiseringen er ikke gjort tidligere år. Resultatene fra 2020 viser at 6 av 10 mener politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp, og at i underkant av 6 av 10 mener politiet er regelmessig synlig i deres lokalområde. I vurderingen av om politiet er regelmessig synlig i lokalområdet er det også en del som uenig i dette (3 av 10).

³ Prop. 61 LS (2014-2015) Endringer i politiloven mv. (trygghet i hverdagen – nærpolitireformen)

Tidligere år, hvor samme spørsmål ble stilt, men uten presiseringen av *fysisk* tilstedeværelse, var det en noe lavere andel av innbyggerne som var enige i påstandene. I 2019 mente 54 prosent at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp (60 prosent i 2020). I 2019 mente 53 prosent at politiet er regelmessig synlig i ditt lokalområde (56 prosent i 2020).

Til slutt ser vi også at i underkant av halvparten mener at politiet har regelmessig kontakt med innbyggerne på ulike kommunikasjonsplattformer. Det er samtidig en del (i underkant av 2 av 10) som sier de er usikre.

Figur 23 Politiets tilstedeværelse og hvor raskt politiet kommer til stedet ved akutt behov for hjelp

Spørsmålstekst: «Hvor enig eller uenig er du i følgende påstander?». For to av påstandene ble det presisert at spørsmålet gjaldt politiets fysiske tilstedeværelse, mens for en av påstandene ble det presisert at spørsmålet gjaldt politiets tilgjengelighet utover fysisk tilstedeværelse. Snittskår er beregnet på følgende måte: «Helt enig»=100, «Ganske enig»=75, «Verken enig eller uenig»=50, «Ganske uenig»=25, «Helt uenig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Jo yngre innbyggerne er, jo bedre inntrykk har de av politiet med hensyn til samtlige påstander. Det er spesielt store forskjeller mellom alderskategoriene når det kommer til vurderingen av hvorvidt politiet er regelmessig synlig i lokalområdet. Nær 7 av 10 av de under 25 år er enige i dette, mens det samme gjelder i underkant av 5 av 10 av de over 60 år. Det er også betydelige aldersforskjeller i vurderingen av hvorvidt det er enkelt å komme i kontakt med politiet ved ulike behov og hvorvidt politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp. Hhv. 19 og 12 prosentpoeng flere av de under 25 år er enige, sammenliknet med de over 60 år.

Oppfatninger av politiet på tre av disse områdene varierer kraftig mellom politidistriktene.

Innbyggere i politidistriktene Troms, Trøndelag og Oslo i gjennomsnitt er mest enige i at politiet har regelmessig kontakt med innbyggere på ulike kommunikasjonsplattformer (se figur 24). Innlandet, Møre og Romsdal, Sør-Øst og Agder er derimot mest uenige.

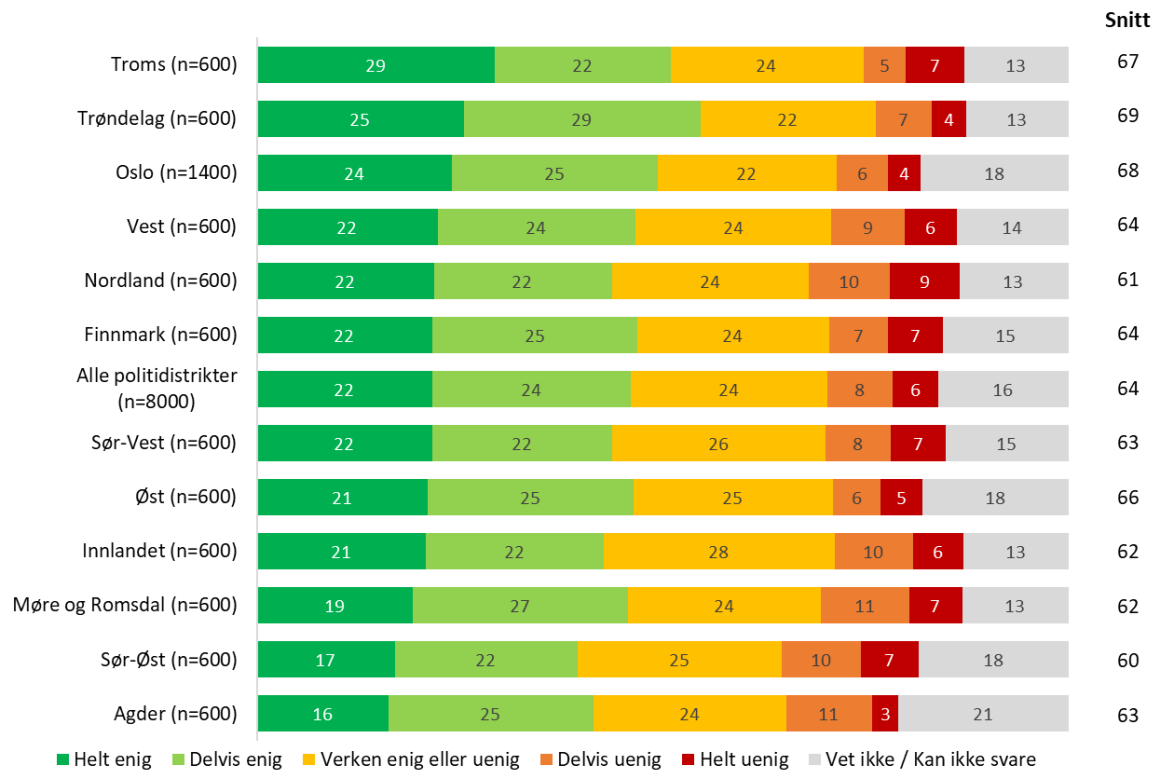
Innbyggere i Finnmark politidistrikt og Troms politidistrikt i gjennomsnitt er mest enige i at politiet er regelmessig synlig i deres lokalområde (se figur 25). Innbyggerne i Øst politidistrikt og Sør-Øst politidistrikt er i gjennomsnitt minst enige i at politiet er regelmessig synlig i deres lokalområde. Forskjellene mellom disse distriktene er betydelige.

Innbyggere i Troms politidistrikt og Oslo politidistrikt i gjennomsnitt er mest enige i at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp (se figur 26). Innbyggerne i Finnmark politidistrikt,

Innlandet politidistrikt og Trøndelag politidistrikt er i gjennomsnitt minst enige. Også på dette spørsmålet er det tydelige forskjeller mellom nevnte politidistrikter.

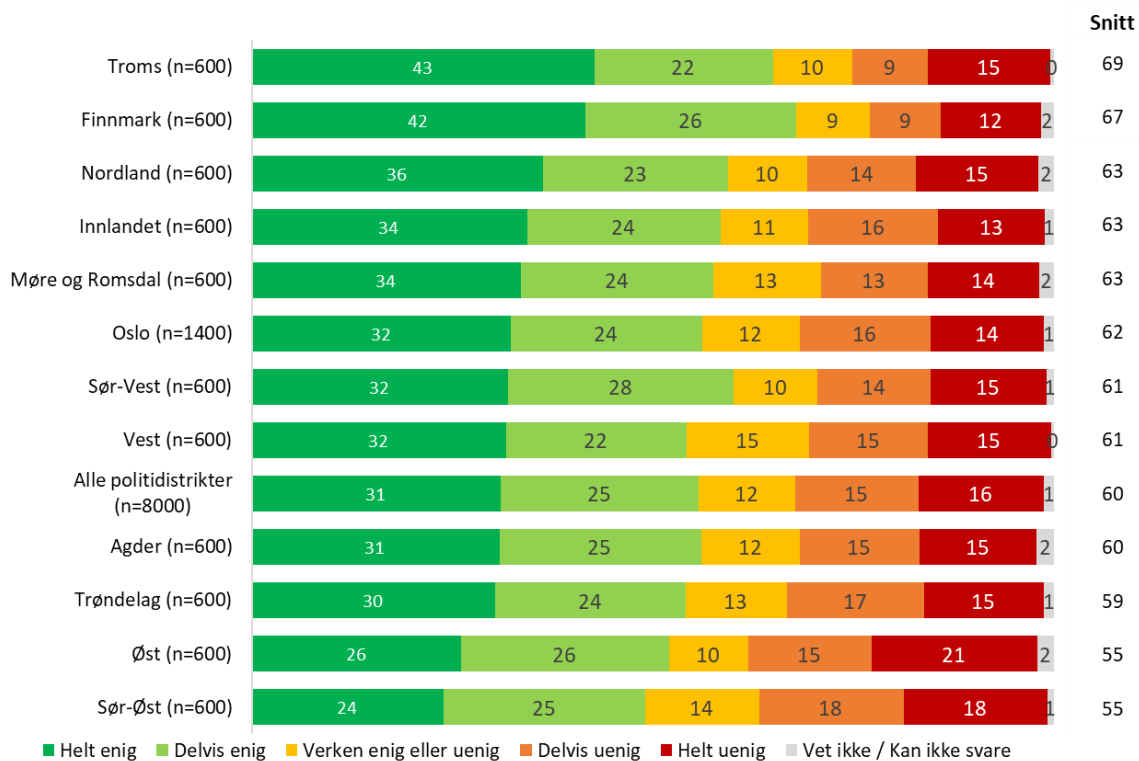
Innbyggere i Møre og Romsdal og Innlandet i gjennomsnitt er mest enige i at det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov (se figur 27). Det motsatte gjelder for innbyggere i Sør-Øst og Øst. Forskjellene mellom de nevnte politidistriktene er betydelige.

Figur 24 Oppfatninger om at politiet har regelmessig kontakt med innbyggerne på ulike kommunikasjonsplattformer. 2020, fordelt på politidistrikter

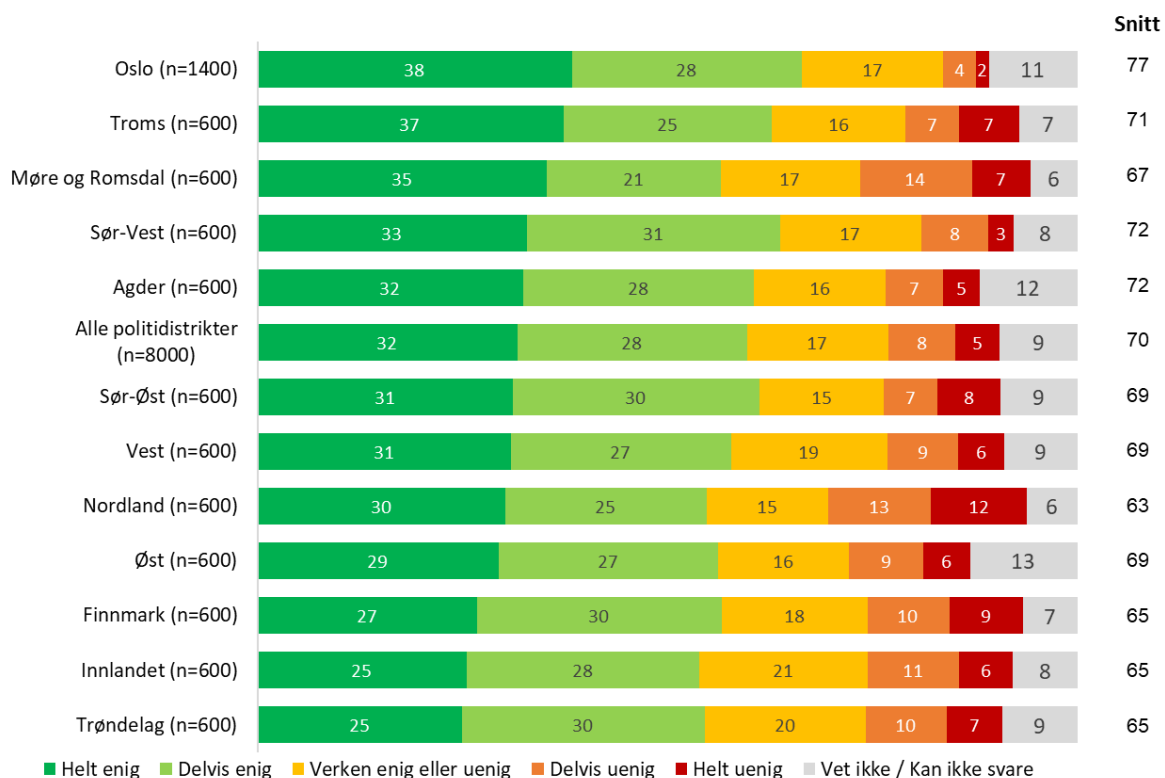
Spørsmålstekst: «Nå en påstand om politiets tilgjengelighet utover fysisk tilstedeværelse. Hvor enig eller uenig er du i at politiet har regelmessig kontakt med innbyggerne på ulike kommunikasjonsplattformer». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Helt enig»=100, «Ganske enig»=75, «Verken enig eller uenig»=50, «Ganske uenig»=25, «Helt uenig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Figur 25 Oppfatninger om at politiet er regelmessig synlig i ditt lokalområde. 2020, fordelt på politidistrikter

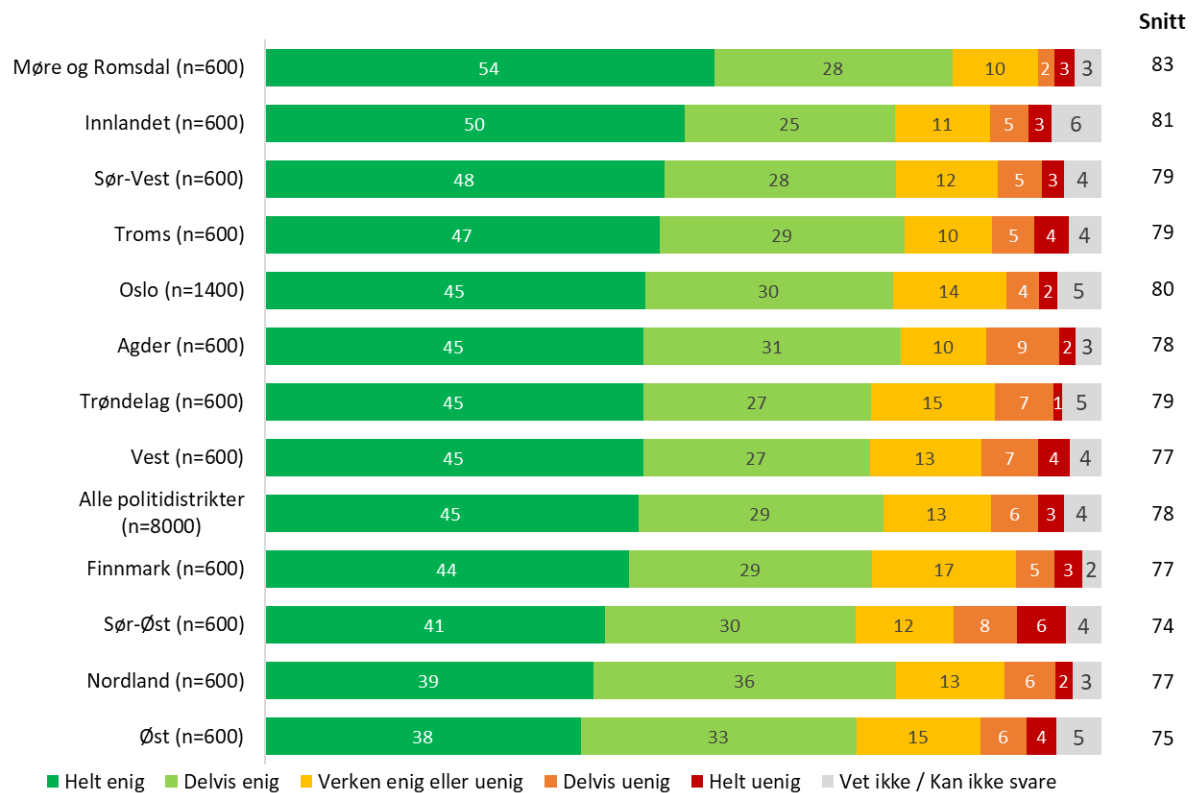
Spørsmålstekst: «Hvor enig eller uenig er du i følgende påstander om politiets fysiske tilstedeværelse? politiet er regelmessig synlig i ditt lokalområde». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Helt enig»=100, «Ganske enig»=75, «Verken enig eller uenig»=50, «Ganske uenig»=25, «Helt uenig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Figur 26 Oppfatninger om at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp. 2020, fordelt på politidistrikter

Spørsmålstekst: «Hvor enig eller uenig er du i følgende påstander om politiets fysiske tilstedeværelse? politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Helt enig»=100, «Ganske enig»=75, «Verken enig eller uenig»=50, «Ganske uenig»=25, «Helt uenig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

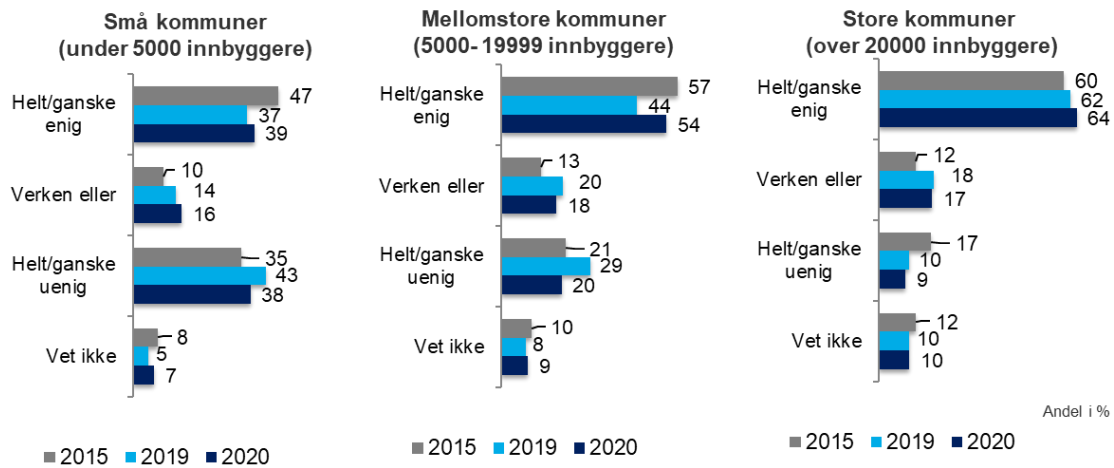
Figur 27 Oppfatninger om at det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov. 2020, fordelt på politidistrikter

Spørsmålstekst: «Hvor enig eller uenig er du i følgende påstand? Det er lett å komme i kontakt med politiet ved ulike behov». Snittskår er beregnet på følgende måte: «Helt enig»=100, «Ganske enig»=75, «Verken enig eller uenig»=50, «Ganske uenig»=25, «Helt uenig»=0. «Vet ikke/Kan ikke svare» er holdt utenfor.

Oppfatningen av at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp varierer med kommunistørrelse (se figur 28). En større andel av innbyggerne i de største kommunene er enige i at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp, sammenliknet med innbyggere i de små kommunene. I 2015 var 47 prosent av innbyggere i de små kommunene enige, 57 prosent av innbyggerne i mellomstore kommuner enige og 60 prosent av innbyggerne i de store kommunene enige. Forskjellen mellom innbyggerne etter kommunistørrelse har blitt større i perioden fra 2015 til 2020. I 2020 er det færre av innbyggerne i de små kommunene som er enige (39 prosent). Om lag like mange innbyggere i mellomstore kommuner er enige (54 prosent), mens en noe større andel av innbyggerne i store kommuner er enige i 2020 (64 prosent) sammenliknet med 2015.

Figur 28 Oppfatning av at politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp, fordelt på kommunestørrelse. 2015, 2019 og 2020

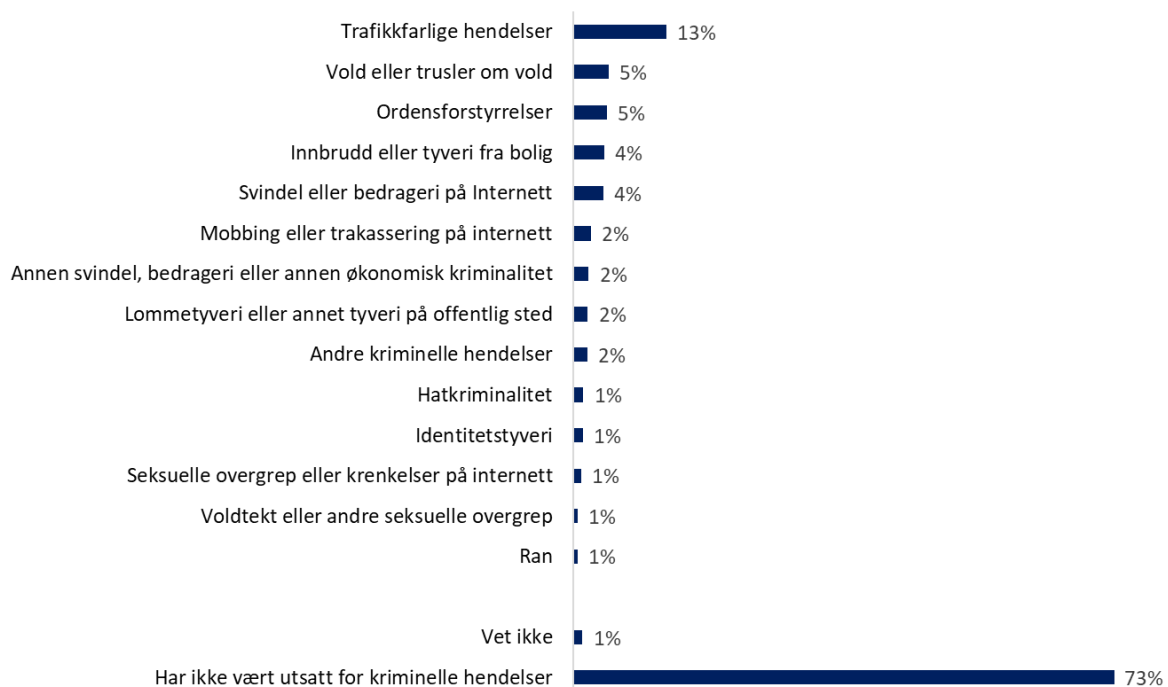
Spørsmålstekst: «Hvor enig eller uenig er du i følgende påstander om politiets fysiske tilstedeværelse? politiet kommer raskt til stedet ved akutt behov for hjelp». Presiseringen om «fysiske tilstedeværelse» ble ikke brukt i 2019 og 2015. Varierende utvalgsstørrelser for gruppene, men ikke lavere enn 763 for gruppen små kommuner, 1613 for mellomstore kommuner og 2971 for store kommuner.

5 Opplevd kriminalitet

5.1 Opplevd kriminalitet og andre hendelser

Under vises ulike hendelser innbyggere har vært utsatt for det siste året (se figur 29). Alle som oppgir å ha blitt utsatt for minst en av hendelsene i løpet av det siste året, danner grunnlaget for å si noe om andelen av innbyggere som oppgir å ha blitt utsatt for kriminalitet eller andre hendelser i løpet av det siste året. Alle hendelsene trenger ikke å være kriminelle, men vil likevel noe forenklet bli omtalt som kriminelle hendelser. Dette kan være viktig å ta hensyn til i noen tilfeller, eksempelvis i omtalen av trafikkfarlige hendelser. Hvilke kriminelle hendelser det spørres om vil også kunne være med på å styre dette målet, og det bør derfor tolkes med en viss varsomhet.

Figur 29 Opplevd kriminalitet

Spørsmålstekst: «I løpet av siste året, har du personlig vært utsatt for:». Flere svar mulig.

26 prosent av innbyggerne å ha vært utsatt for kriminelle hendelser i løpet av det siste året. Det er vesentlig færre enn i 2019, hvor 34 prosent oppga det samme.

Blant disse er det først og fremst trafikkfarlige hendelser folk har opplevd. I overkant av 1 av 10 oppgir å ha opplevd trafikkfarlige hendelser det siste året.

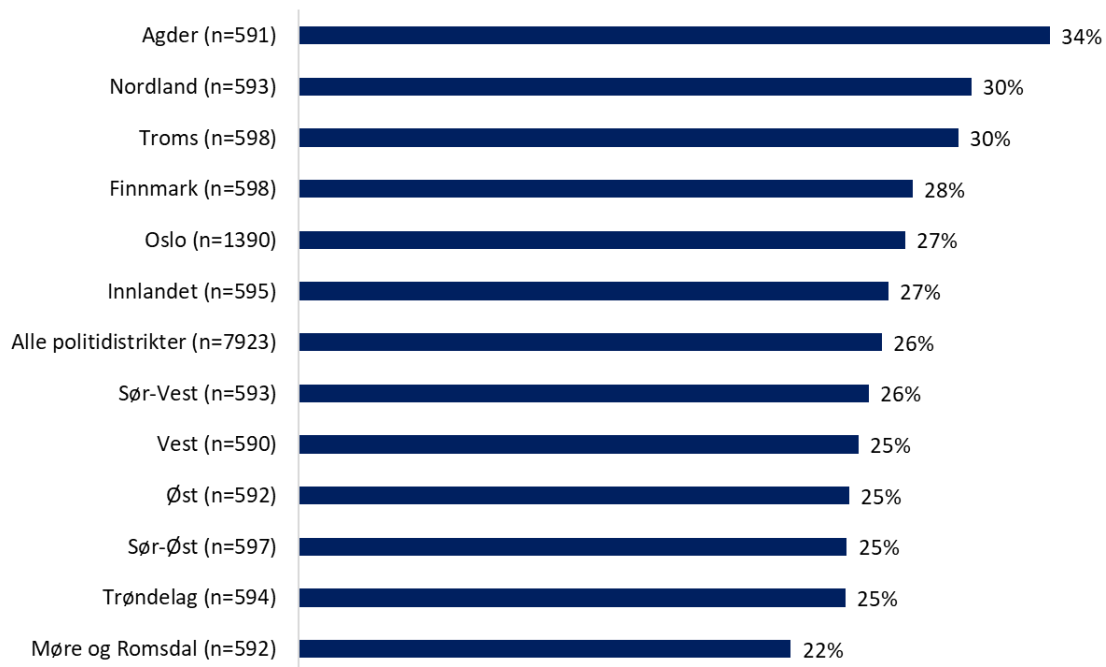
4 – 5 prosent oppgir å ha opplevd vold eller trusler om vold, ordensforstyrrelser, innbrudd eller tyveri fra bolig eller svindel eller bedrageri på internett. Få (to prosent eller færre) oppgir å ha blitt utsatt for øvrige hendelser.

Jo eldre innbyggerne er, jo mindre sannsynlig er det at de har blitt utsatt for kriminalitet. Mens 4 av 10 innbyggere under 25 år sier de har vært utsatt for kriminalitet, sier under 2 av 10 av innbyggerne over 60 år det samme. Noen flere menn har blitt utsatt for kriminalitet (3 av 10) sammenliknet med kvinner (2 av 10).

Vi ser også noen forskjeller mellom politidistriktene (se figur 30), men det er kun signifikante forskjeller mellom ytterpunktene. Flest innbyggere fra Agder, Nordland og Troms oppgir å ha blitt utsatt for kriminalitet. Færrest innbyggere i Møre og Romsdal politidistrikt oppgir å ha blitt utsatt for kriminalitet.

Figur 30 Andel av innbyggere som oppgir å ha blitt utsatt for kriminalitet.

De som svarte «vet ikke» er holdt utenfor beregningen.

6 Vedlegg

Tabell 4 Antall intervjuer og uvektet og vektet utvalgsfordeling

		Antall intervju	Uvektet	Vektet
Kjønn	Mann	4514	56 %	47 %
	Kvinne	3486	44 %	53 %
Utdanning	Grunnskole/VGS	2922	37 %	65 %
	Uni/høgskole	5078	63 %	35 %
Alder	<25 år	389	5 %	12 %
	25-39 år	1299	16 %	26 %
	40-59 år	2991	37 %	32 %
	60+ år	3321	42 %	29 %
Politidsrikt	Oslo	1400	18 %	19 %
	Øst	600	8 %	12 %
	Innlandet	600	8 %	7 %
	Sør-Øst	600	8 %	12 %
	Agder	600	8 %	5 %
	Sør-Vest	600	8 %	10 %
	Vest	600	8 %	10 %
	Møre og Romsdal	600	8 %	5 %
	Trøndelag	600	8 %	9 %
	Nordland	600	8 %	4 %
	Troms	600	8 %	3 %
	Finnmark	600	8 %	3 %

Vektingen ble gjennomført iterativt mellom fordelingen av kjønn og aldersgrupper gjengitt i tabell 5 og fordelingen mellom fylke og utdanningsnivå. Maksvekt er satt til 5.00. Utdanningsnivået var todelt (universitets- eller høgskoleutdanning og lavere utdanning). Populasjonstallene er hentet fra SSB.

Tabell 5 Årsaker til misnøye med kontakt med politiet

Hvorfor misfornøyd	Akutt behov for hjelp	Annet	Meldte fra om mistenkelige forhold	Bruk av politiets tjenester på nett	Henvendelse av praktisk karakter	Levering av en anmeldelse	Stoppet/kontaktet av politiet mens du kjørte bil	Stoppet/kontaktet av politiet på offentligstede i en annen situasjon enn at du kjørte bil	Kontakt med politiet på sosiale medier	Kontakt med Politiets Nettpatrulje	Innblandet i en ulykke
Antall respondenter	45	41	97	45	119	108	128	46	11	5	20
Ble avvist på telefon	4 %	10 %	6 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Det tok for lang tid før hjelpen kom	24 %	1 %	2 %	2 %	19 %	11 %	0 %	1 %	2 %	15 %	3 %
Dårlig oppførsel/behandling/arroganse/mistenkeligjøring	19 %	13 %	5 %	0 %	9 %	7 %	44 %	40 %	20 %	0 %	1 %
Dårlig system for bestilling/levering av pass	0 %	0 %	0 %	1 %	5 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Dårlig tilgjengelighet	6 %	2 %	3 %	6 %	8 %	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %	2 %
Dårlige/uoversiktlige nettsider/nettjenester	0 %	0 %	0 %	16 %	0 %	4 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Fikk bot	0 %	0 %	0 %	0 %	2 %	0 %	11 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Fikk feil opplysninger	0 %	0 %	0 %	8 %	2 %	0 %	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Fikk ikke svar/kontakt	1 %	1 %	4 %	12 %	1 %	1 %	1 %	0 %	16 %	12 %	0 %
Ingenting skjedde	0 %	4 %	5 %	3 %	2 %	7 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Jeg fikk ikke nok informasjon	9 %	8 %	6 %	2 %	7 %	7 %	5 %	3 %	0 %	47 %	2 %
Jeg fikk ikke nødvendig hjelp av politiet	32 %	18 %	23 %	18 %	10 %	39 %	4 %	4 %	0 %	26 %	15 %
Lang ventetid	6 %	2 %	7 %	11 %	28 %	6 %	1 %	0 %	0 %	0 %	2 %
Lang ventetid på telefon	13 %	8 %	17 %	10 %	10 %	2 %	2 %	0 %	0 %	0 %	25 %
Opplevde politiets spørsmål som lite relevante	0 %	8 %	0 %	0 %	1 %	6 %	13 %	5 %	0 %	0 %	0 %
Politiet fulgte meg ikke opp i etterkant	10 %	0 %	15 %	1 %	3 %	24 %	0 %	10 %	2 %	42 %	3 %
Politiet har ikke lokalkjennskap	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Politiet kom ikke	2 %	2 %	2 %	0 %	3 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Politiet tok ikke saken alvorlig nok	25 %	34 %	46 %	7 %	5 %	40 %	4 %	5 %	25 %	30 %	4 %
Politiet var ikke beroligende	0 %	7 %	4 %	2 %	1 %	5 %	1 %	3 %	25 %	0 %	0 %
Ressursmangel	0 %	0 %	3 %	0 %	2 %	3 %	0 %	0 %	0 %	0 %	9 %
Saken henlagt	0 %	1 %	1 %	0 %	0 %	13 %	0 %	0 %	0 %	0 %	9 %
Trakassering	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	5 %	0 %	0 %	0 %
Tungvint/uoversiktig/rot/problemer	0 %	0 %	0 %	9 %	7 %	1 %	0 %	0 %	4 %	0 %	2 %
Unødvendig stoppet/feilvurdering	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	11 %	22 %	0 %	0 %	0 %
Uproff håndtering/dårlig politiarbeid	0 %	5 %	0 %	0 %	7 %	2 %	7 %	1 %	3 %	0 %	2 %
Urettferdig behandling	5 %	5 %	0 %	0 %	2 %	0 %	4 %	4 %	0 %	0 %	26 %
Annet	3 %	21 %	13 %	12 %	13 %	14 %	18 %	22 %	0 %	0 %	7 %
Vet ikke	0 %	0 %	1 %	8 %	0 %	2 %	1 %	2 %	28 %	0 %	7 %

Spørsmålstekst: «Hva er de viktigste årsakene til at du var misfornøyd med politiet i forbindelse med ...?». Respondentene svarte åpent på spørsmålet. Intervjuer plasserte svarene i én eller flere av 11 forhåndsdefinerte kategorier, eller som fri tekst under «annet». Svar under «annet» har i etterkant blitt kodet om til svarkategorier som inngår i tabellen. Hver respondent kan ha svar som inngår i flere enn ett av svaralternativene.

Tabell 6 Årsaker til tilfredshet med kontakt med politiet

Hvorfor fornøyd	Akutt behov for hjelp	Annet	Meldte fra om mistenkelige forhold	Bruk av politiets tjenester på nett	Henvendelse av praktisk karakter	Levering av en anmeldelse	Stoppet/kontaktet av politiet mens du kjørte bil	Stoppet/kontaktet av politiet på offentligstede i en annen situasjon enn at du kjørte bil	Kontakt med politiet på sosiale medier	Kontakt med Politiets Nettpatrulje	Innblandet i en ulykke
Antall respondenter	221	279	516	712	1370	338	1138	169	74	38	115
Alt ble ordnet/gikk greit/fikk gjort det jeg skulle	2 %	2 %	2 %	11 %	8 %	3 %	3 %	4 %	3 %	0 %	2 %
Bestilling/levering av pass	0 %	0 %	0 %	1 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Dialog/kommunikasjon/samarbeid/tilbakemelding	1 %	12 %	2 %	1 %	2 %	1 %	2 %	6 %	17 %	11 %	7 %
Enkelt	0 %	1 %	1 %	29 %	8 %	7 %	1 %	1 %	9 %	17 %	2 %
Fikk raskt svar på telefon	16 %	13 %	16 %	8 %	13 %	10 %	1 %	4 %	15 %	10 %	8 %
Fikk viktig/nødvendig informasjon/forklaring	9 %	12 %	7 %	13 %	13 %	12 %	6 %	11 %	27 %	10 %	20 %
God service/respons/behandling/hjelpsomme	6 %	10 %	7 %	5 %	11 %	14 %	2 %	5 %	16 %	12 %	10 %
Gode nettsider/nettjenester	0 %	1 %	1 %	8 %	2 %	1 %	0 %	0 %	5 %	5 %	0 %
Hjelpen kom raskt på å (stedet)	41 %	5 %	17 %	2 %	3 %	9 %	1 %	4 %	2 %	1 %	28 %
Hyggelige/imøtekommende/greie	2 %	15 %	2 %	0 %	7 %	6 %	27 %	11 %	2 %	4 %	6 %
Høflige/viste respekt/korrekt opptreden	1 %	7 %	2 %	1 %	2 %	3 %	20 %	17 %	0 %	0 %	0 %
Jeg fikk nødvendig hjelp	24 %	13 %	19 %	16 %	31 %	27 %	4 %	10 %	16 %	23 %	29 %
Kontroll/rutinekontroll/promillekontroll	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	10 %	0 %	0 %	0 %	0 %
kort ventetid/kø	0 %	1 %	0 %	1 %	1 %	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Lyttet til meg/forståelsesfulle/fleksible	3 %	2 %	2 %	0 %	1 %	2 %	2 %	1 %	2 %	0 %	1 %
Opplevde politiets spørsmål som relevante	4 %	6 %	4 %	3 %	2 %	5 %	6 %	9 %	1 %	3 %	9 %
Politiet fulgte meg godt opp i etterkant	5 %	6 %	7 %	1 %	3 %	11 %	0 %	4 %	4 %	5 %	5 %
Politiet tok saken alvorlig	34 %	27 %	50 %	3 %	8 %	35 %	7 %	15 %	15 %	30 %	32 %
Politiet var beroligende	11 %	8 %	7 %	1 %	3 %	8 %	15 %	10 %	5 %	3 %	15 %
Politiet var klare og tydelige	14 %	16 %	12 %	13 %	14 %	13 %	21 %	18 %	10 %	13 %	15 %
Profesjonelle/godt politiarbeid/flinke	3 %	5 %	1 %	1 %	2 %	4 %	8 %	4 %	0 %	0 %	11 %
Raske/effektive	7 %	6 %	3 %	12 %	17 %	9 %	4 %	5 %	11 %	15 %	2 %
Ryddig/oversiktlig/godt organisert/brukervennlig	0 %	0 %	1 %	17 %	3 %	1 %	1 %	1 %	0 %	8 %	0 %
Tilgjengelighet/synlige	0 %	0 %	2 %	2 %	1 %	1 %	1 %	1 %	6 %	4 %	2 %
Tillit/trygghet/sikkerhet	1 %	1 %	1 %	0 %	0 %	0 %	0 %	2 %	0 %	0 %	1 %
Timebestilling	0 %	0 %	0 %	2 %	2 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %	0 %
Annet	13 %	15 %	6 %	9 %	8 %	7 %	17 %	10 %	9 %	48 %	8 %
Vet ikke	1 %	3 %	4 %	5 %	4 %	2 %	3 %	12 %	1 %	1 %	0 %

Spørsmålstekst: «Hva er de viktigste årsakene til at du var fornøyd med politiet i forbindelse med ...?». Respondentene svarte åpent på spørsmålet. Intervjuer plasserte svarene i én eller flere av 11 forhåndsdefinerte kategorier, eller som fri tekst under «annet». Svar under «annet» har i etterkant blitt kodet om til svarkategorier som inngår i tabellen. Hver respondent kan ha svar som inngår i flere enn ett av svaralternativene.